

รายงานการวิจัย

การสอนลักษณะสัทสัมพันธ์ของภาษาพูดภาษาอังกฤษจาก ภาพยนตร์
เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ด้านการฟังของผู้เรียน

**Teaching Suprasegmental Features of Spoken English through Films
to Develop Listening Achievement of Learners**

ผู้วิจัย

นางชนิต แสงมงคล

โครงการวิทยุสนับสนุนงานวิจัยของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

งบประมาณเงินรายได้ ปี พ.ศ. 2555

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

กิตติกรรมประกาศ

รายงานการวิจัยเรื่องการสอนลักษณะสัทสัมพันธ์ของภาษาพุดภาษาอังกฤษจากภาพยนตร์ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ด้านการฟังของผู้เรียนนี้จัดทำขึ้นโดยได้รับทุนสนับสนุนงบประมาณเงินรายได้ปี พ.ศ.2555 จากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ขอขอบพระคุณ ดร.สาธิต พุทธชัยยงค์ อธิการบดี ดร.จิราภรณ์ สัพทานนท์ รองอธิการบดี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ปราโมทย์ อนันต์วราพงษ์ ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและพัฒนา และผู้ช่วยศาสตราจารย์ศิริอนงค์ แสงศรีคนบดินะศิลปศาสตร์ ที่ให้การสนับสนุนในการทำงานวิจัยนี้

ผู้วิจัยขอขอบคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์อนุรักษ์ นวพรไพศาล และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จันทน์ แก้วเพชร ที่ให้คำแนะนำในฐานะนักวิจัยพี่เลี้ยง ขอขอบคุณ ดร.ศศิธร ศูนย์กลาง ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายวิเทศสัมพันธ์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธณูวรรณ กำคำ ผู้อำนวยการศูนย์ภาษา มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี และดร.สุทิพย์พร โชติรัตน์ศักดิ์ ผู้อำนวยการสำนักวิเทศสัมพันธ์และภาษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ที่ให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในงานวิจัยครั้งนี้

ขอขอบคุณ ดร.ลิซซี่ ปัญญาวงศ์งาม หัวหน้าสาขาวิชาภาษาตะวันตกที่สละเวลาร่วมสังเกตการณ์การทดลองการสอน และขอบคุณ อาจารย์ Robert Hughes จาก International Education Program, University of California, Riverside ที่ให้คำแนะนำในการเลือกใช้ภาพยนตร์ในการทดลองการสอน สุดท้ายนี้ขอขอบคุณนักศึกษากลุ่มตัวอย่างที่ให้ความร่วมมือในการให้ข้อมูลทำให้งานวิจัยนี้สำเร็จลงได้ด้วยดี

ชื่อโครงการวิจัย

การสอนลักษณะสัทสัมพันธ์ของภาษาพูดภาษาอังกฤษจาก
ภาพยนตร์เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ด้านการฟังของผู้เรียน

ชื่อผู้วิจัย

นางชนนิต แสงมงคล

ปีพ.ศ.

2555

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาประสิทธิภาพของบทเรียนในการสอนลักษณะสัทสัมพันธ์ของภาษาพูดภาษาอังกฤษจากภาพยนตร์ 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการฟังก่อนเรียนและหลังเรียน 3) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เรื่องสัทสัมพันธ์และผลสัมฤทธิ์ด้านการฟังและ 4) ศึกษาทัศนคติของผู้เรียนต่อการเรียนการสอนลักษณะสัทสัมพันธ์ของภาษาพูดภาษาอังกฤษจากภาพยนตร์ กลุ่มตัวอย่างมีจำนวน 34 คนโดยการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงจากนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ในคณะวิชาต่างๆของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพที่สมัครเข้าร่วมโครงการพัฒนาการฟังภาษาอังกฤษในภาคเรียนที่ 3 ปีการศึกษา 2554 ระยะเวลา 5 สัปดาห์ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ บทเรียนพร้อมแบบฝึกลักษณะสัทสัมพันธ์ของภาษาพูดจากภาพยนตร์ แบบทดสอบการฟังก่อนและหลังเรียน แบบทดสอบความรู้เรื่องสัทสัมพันธ์ และแบบประเมินทัศนคติผู้เรียน

ผลการวิจัยพบว่าบทเรียนพร้อมแบบฝึกลักษณะสัทสัมพันธ์มีประสิทธิภาพในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ด้านการฟัง 72.98 / 70.68 ต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80 / 80 และคะแนนทดสอบความรู้เรื่องสัทสัมพันธ์กับคะแนนทดสอบการฟังหลังเรียนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 อย่างไรก็ตามพบว่าผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ด้านการฟังภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนด้วยค่า $t = 14.41$ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 และผู้เรียนที่เรียนลักษณะสัทสัมพันธ์ของภาษาพูดภาษาอังกฤษจากภาพยนตร์มีความพึงพอใจในระดับมาก

Title Teaching Suprasegmental Features of Spoken English through Films to Develop
Listening Achievement of Learners

Researcher Ms.Chapanit Sawaengmongkon

Year 2012

Abstract

The purposes of this research were 1) to investigate the efficiency of the lessons designed for teaching suprasegmental features of spoken English through films, 2) to compare learners' achievement in listening before and after the treatment, 3) to find out the correlation between learners' competence in suprasegmentals and listening achievement, and 4) to evaluate learners' attitudes towards teaching and learning suprasegmentals of spoken English through films. The subjects were 34 first-year students involved by purposive sampling from various Faculties of Rajamangala University of Technology Krungthep. Teaching experiment was conducted for 5 weeks in the 3rd semester of the academic year 2011. The research instruments were score profiles of the tests taken at the end of each lesson, a pre and post listening test, a test on suprasegmentals, and questionnaire.

According to the findings, the efficiency value of the designed lessons was 72.98/70.68, lower than the estimated value 80/80. Furthermore, there was no correlation between the test scores of suprasegmentals and listening at the 0.05 level of significance. However, it was found that the means of post-test score was higher than that of the pre-test score with the T-value at 14.412 at the 0.01 level of significance. Likewise, the students' attitudes towards teaching suprasegmental features of spoken English through films were positively rated at the level of "a lot".

สารบัญ

	หน้า
กิตติกรรมประกาศ	ก
บทคัดย่อภาษาไทย	ข
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ค
สารบัญ	ง
สารบัญตาราง	ฉ
สารบัญแผนภูมิ	ช
บทที่ 1 บทนำ	
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	3
สมมุติฐานของการวิจัย	3
ขอบเขตของการวิจัย	4
ข้อจำกัดของการวิจัย	4
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	5
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
หน่วยย่อยของเสียง	6
สัทสัมพันธ์	8
การสอนสัทสัมพันธ์	22
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	24
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	24
การเก็บรวบรวมข้อมูล	28
การวิเคราะห์ข้อมูล	28

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	
ข้อมูลทั่วไป	32
ผลการหาประสิทธิภาพของบทเรียนพร้อมแบบฝึกเรื่องสัตว์สัมพันธ์	33
ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการฟังของผู้เรียนก่อนและหลังเรียนเรื่องสัตว์สัมพันธ์	35
ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนทดสอบความรู้เรื่องสัตว์สัมพันธ์กับคะแนนทดสอบการฟังหลังเรียน	37
ผลการประเมินทัศนคติผู้เรียน	39
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	
สรุปผลการวิจัย	42
อภิปรายผล	42
ข้อเสนอแนะ	45
บรรณานุกรม	47
ภาคผนวก	48
ภาคผนวก ก บทเรียนพร้อมแบบฝึกลักษณะสัตว์สัมพันธ์	49
เฉลยแบบฝึกหัดท้ายบท	
ภาคผนวก ข แบบทดสอบการฟัง	71
เฉลยแบบทดสอบการฟัง	
ภาคผนวก ค แบบทดสอบเรื่องสัตว์สัมพันธ์พร้อมเฉลย	81
ภาคผนวก ง แบบประเมินทัศนคติ	84
ประวัติย่อของผู้วิจัย	87

สารบัญตาราง

ตาราง	เรื่อง	หน้า
3-1	แสดงระยะเวลาการสอนสัปดาห์	25
4-1	ผลคะแนนเพื่อหาประสิทธิภาพของบทเรียนเรื่องสัปดาห์	33
4-2	สรุปผลการหาประสิทธิภาพของบทเรียนเรื่องสัปดาห์เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ด้านการฟัง	35
4-3	คะแนนการทดสอบการฟังก่อนเรียนและหลังเรียนเรื่องสัปดาห์	35
4-4	ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการฟังของผู้เรียนก่อนและหลังเรียนเรื่องสัปดาห์	37
4-5	ผลคะแนนการทดสอบความรู้เรื่องสัปดาห์เปรียบเทียบกับผลคะแนนการทดสอบการฟังหลังเรียน	37
4-6	ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนทดสอบความรู้เรื่องสัปดาห์กับคะแนนทดสอบการฟังหลังเรียน	39
4-7	ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนรู้เรื่องสัปดาห์	40

สารบัญแผนภูมิ

แผนภูมิ	เรื่อง	หน้า
1	ส่วนประกอบของหน่วยเสียงในคำ	7
2	การเกิดเสียงพยัญชนะในภาษาอังกฤษ	12

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในการเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศนั้น การฟังเป็นทักษะทางภาษาทักษะหนึ่งที่มีบทบาทสำคัญ เนื่องจากการฟังที่มีประสิทธิภาพทำให้การสื่อสารสามารถดำเนินไปได้อย่างต่อเนื่องและบรรลุวัตถุประสงค์ตามความต้องการ หากผู้รับสารมีปัญหาในด้านการฟังย่อมเกิดผลเสียต่อกระบวนการสื่อสารอย่างแน่นอน จากการศึกษาของ Yang (2009: 74-78) พบว่าการสื่อสารของคนเรานั้นเกี่ยวข้องกับการฟังมากถึง 40 – 50 เปอร์เซ็นต์เมื่อเทียบกับทักษะอื่นๆ และจากข้อมูลการสอนของผู้ทำวิจัยในฐานะผู้สอนรายวิชาภาษาอังกฤษ 1 และรายวิชาภาษาอังกฤษ 2 ซึ่งเป็นวิชาบังคับในกลุ่มวิชาภาษา หมวดวิชาศึกษาทั่วไป ตามหลักสูตรปริญญาตรี 4 ปีของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ พบว่ามีนักศึกษาจำนวนมากมีปัญหาในด้านการฟังภาษาอังกฤษ เมื่อให้นักศึกษาฟังข้อความสนทนาที่พูดโดยเจ้าของภาษาจากแถบบันทึกเสียงประกอบบทเรียน นักศึกษาไม่สามารถจับข้อความหรือประโยคที่ฟังได้ทั้งๆที่ข้อความหรือประโยคเหล่านั้นประกอบด้วยคำที่นักศึกษาคุ้นเคยแล้วทั้งสิ้น และจากการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้สอนท่านอื่นๆที่สอนรายวิชาเดียวกันนี้พบว่ามีนักศึกษาจำนวนมากที่ประสบปัญหาในด้านการฟังเช่นเดียวกัน ในส่วนของผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นถึงปัญหาที่เกิดขึ้นว่าเป็นเพราะเสียงที่พูดจากแถบบันทึกเสียงนั้นเร็วเกินไป ทำให้ไม่สามารถจับข้อความได้ แต่เมื่อพิจารณาปัญหาที่เกิดขึ้นแล้วผู้สอนทุกท่านมีความเห็นตรงกันว่าบทสนทนาที่นักศึกษาได้ฟังจากแถบบันทึกเสียงนั้นเป็นความเร็วปกติที่เจ้าของภาษาพูดกัน นอกจากนี้ผู้เรียนมักคาดหวังว่าจะสามารถได้ยินคำทุกคำในข้อความหรือประโยคที่กำลังฟังอยู่เหมือนดังที่ได้เห็นคำทุกคำปรากฏในประโยคที่เขียนไว้ในหนังสือ ทั้งๆที่ตามความเป็นจริงแล้วภาษาพูดมีลักษณะแตกต่างจากภาษาเขียน เมื่อมีการสื่อสารข้อความยาวๆ คำแต่ละคำในประโยคที่ได้ฟังจะมีการลงเสียงหนักเบาไม่เท่ากัน

จากสิ่งที่เกิดขึ้นทั้งหมดนี้ ผู้วิจัยเห็นว่าสมควรที่จะมีการหาแนวทางในการพัฒนาการฟังของผู้เรียน การพัฒนาทักษะการฟังเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นสำหรับการเรียนภาษาอังกฤษเมื่อผู้เรียนมีปัญหาในด้านการฟังจึงมีผลกระทบต่อการพัฒนาทักษะอื่น เช่น การพูดได้ตอบในการสื่อสาร

แบบสองทาง เป็นต้น เนื่องจากไม่สามารถจับประเด็นสิ่งที่ได้ฟังในฐานะผู้รับสารได้ ทำให้ไม่สามารถสื่อสารโต้ตอบได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จากการศึกษางานวิจัยที่ผ่านมาเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการฟังพบว่าการเสนอเทคนิควิธีที่หลากหลายเพื่อให้ผู้เรียนภาษาอังกฤษพัฒนาผลสัมฤทธิ์ในการฟัง เช่น การให้ผู้เรียนฝึกเดาคความล่วงหน้าก่อนฟังหรือฝึกใช้ข้อความบริบทช่วยในการทำความเข้าใจกับสิ่งที่กำลังฟัง เป็นต้น อย่างไรก็ตามหากพิจารณาถึงปัญหาที่แท้จริงซึ่งเกิดขึ้นกับผู้เรียนแล้วจะพบว่า ผู้เรียนไม่สามารถจับคำในประโยคหรือข้อความที่กำลังฟังได้จึงทำให้โอกาสหรือความน่าจะเป็นในการเดาส่งที่กำลังฟังอยู่อย่างถูกต้องนั้นมีน้อยมาก ดังนั้นการวิจัยนี้จึงศึกษาแนวทางในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ด้านการฟังของผู้เรียนโดยการให้ผู้เรียนเกิดความคุ้นเคยกับลักษณะภาษาพูดของเจ้าของภาษาที่สนทนาในสถานการณ์ต่างๆ หากผู้เรียนได้เรียนรู้และเข้าใจลักษณะของภาษาพูดภาษาอังกฤษ และนำความรู้ที่นำมาประยุกต์ใช้ในการฟังอาจมีผลทำให้ทักษะการฟังภาษาอังกฤษของผู้เรียนดีขึ้น

โดยปกติแล้วผู้สอนภาษาอังกฤษมักพบว่าเมื่อให้ผู้เรียนฟังคำภาษาอังกฤษที่เป็นคำเดี่ยวทีละคำ ผู้เรียนสามารถจับคำเหล่านั้นได้เป็นส่วนใหญ่ไม่เป็นปัญหา เนื่องจากผู้เรียนสามารถรับรู้เสียงพยัญชนะต้น เสียงสระ และเสียงพยัญชนะท้ายที่ประกอบกันขึ้นเป็นพยางค์และคำได้ ผู้ที่เรียนอยู่ในระดับปริญญาตรีผ่านการเรียนภาษาอังกฤษในระดับประถมและมัธยมมาแล้ว จะมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับเสียงพยัญชนะ และเสียงสระในภาษาอังกฤษ ซึ่งจัดเป็นความรู้เกี่ยวกับส่วนประกอบของหน่วยเสียง (Segmental units) ตามหลักสัทศาสตร์ (Phonetics) ของการออกเสียงพูด แต่ในการสื่อสารของมนุษย์โดยธรรมชาตินั้นจะพูดเป็นข้อความที่ยาวกว่าคำหนึ่งคำ อาจเป็นประโยคที่มีความสั้นหรือความยาวต่างกัน การพูดเป็นข้อความที่ยาวๆเพื่อสื่อสารนั้นจะมีส่วนประกอบอื่นมาเกี่ยวข้องด้วย ในการศึกษาที่ว่าด้วยระบบเสียงของภาษาหรือสัทวิทยา (Phonology) นั้นเรียกส่วนประกอบเหล่านี้ว่า สัทสัมพันธ์ (Suprasegmentals) เช่น ทำนองเสียง, ความยาว, จังหวะ, การลงน้ำหนัก และรวมถึงลักษณะอื่นๆ (พิณทิพย์ ทวยเจริญ, 2543: 59) จะเห็นได้ว่าผู้ที่เรียนภาษาอังกฤษในสิ่งแวดล้อมที่ได้ฟังเจ้าของภาษาตลอดเวลา จะได้เรียนลักษณะสัทสัมพันธ์ของภาษาที่เป็นธรรมชาติโดยอัตโนมัติ ทำให้มีโอกาสในการพัฒนาความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษได้มากกว่าและดีกว่า ดังนั้นหากผู้เรียนที่ไม่มีโอกาสศึกษาอยู่ในประเทศ ซึ่งมีสิ่งแวดล้อมดังกล่าวแต่ได้รับการชี้แนะเรียนรู้หลักการเกี่ยวกับลักษณะสัทสัมพันธ์ของภาษา

พูดและสามารถนำหลักการนั้นมาประยุกต์ใช้ในการฟัง อาจทำให้มีแนวทางพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษของตนได้ดีขึ้น ส่งผลให้เกิดการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ด้านการฟัง การให้ผู้เรียนฝึกจำแนกลักษณะสัทสัมพันธ์ของภาษาพูดที่เป็นธรรมชาติโดยให้ผู้เรียนศึกษาจากภาพยนตร์จึงเป็นหัวข้อของการวิจัยนี้ เนื่องจากภาษาอังกฤษจากภาพยนตร์เป็นการสนทนาที่เหมือนจริง ดังที่ Hughes (2009: 3) กล่าวว่าไว้ว่าภาษาในภาพยนตร์เป็นภาษาพูดที่เป็นธรรมชาติใช้ในโลกรของความเป็นจริงดังนั้นผู้สอนสามารถนำภาพยนตร์มาใช้เป็นสื่อในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เพียงแต่ผู้เรียนต้องได้รับการชี้แนะและฝึกฝนเพื่อทำให้เกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นการใช้ภาพยนตร์มิใช่เพียงแค่กระตุ้นความสนใจของผู้เรียนแต่ผู้สอนสามารถใช้ประโยชน์จากภาพยนตร์ให้เป็นแหล่งการเรียนรู้ภาษาที่ใช้ในการสนทนาได้เป็นอย่างดี

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

ดังนั้นโครงการวิจัยจึงมีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

1. เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของบทเรียนพร้อมแบบฝึกเรื่องสัทสัมพันธ์ในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ด้านการฟัง
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการฟังของผู้เรียนก่อนและหลังเรียนเรื่องสัทสัมพันธ์
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลการทดสอบความรู้เรื่องสัทสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ด้านการฟัง
4. เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนลักษณะสัทสัมพันธ์ของภาษาพูดภาษาอังกฤษจากภาพยนตร์

สมมุติฐานของการวิจัย

จากหัวข้อการวิจัยเรื่อง “การสอนลักษณะสัทสัมพันธ์ของภาษาพูดภาษาอังกฤษจากภาพยนตร์เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ด้านการฟังของผู้เรียน” ผู้วิจัยได้กำหนดสมมุติฐานการวิจัยไว้ดังต่อไปนี้

1. บทเรียนพร้อมแบบฝึกลักษณะสัทสัมพันธ์มีประสิทธิภาพในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ด้านการฟังตามเกณฑ์มาตรฐาน 80 /80

2. ผู้เรียนที่ผ่านการเรียนลักษณะสัทสัมพันธ์ของภาษาพูดจากภาพยนตร์มีผลสัมฤทธิ์ด้านการฟังภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
3. ผู้เรียนที่มีระดับความรู้เรื่องสัทสัมพันธ์ต่างกันย่อมมีผลสัมฤทธิ์ด้านการฟังต่างกัน
4. ผู้เรียนที่เรียนลักษณะสัทสัมพันธ์ของภาษาพูดจากภาพยนตร์ มีความพึงพอใจในระดับมาก

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากร

เนื่องจากการวิจัยนี้ต้องการศึกษาแนวทางเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ด้านการฟังของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน วิชาภาษาอังกฤษ 1 หรือ ภาษาอังกฤษ 2 ซึ่งเป็นวิชาบังคับในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป จึงกำหนดให้ประชากรในการวิจัยนี้เป็นนักศึกษาที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษหมวดวิชาศึกษาทั่วไป ชั้นปีที่ 1 จากคณะวิชาต่างๆ ผู้วิจัยเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีสุ่มแบบเจาะจง โดยเชิญชวนให้นักศึกษาที่มีปัญหาในการฟังสมัครเข้าร่วมโครงการพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษ ซึ่งประกาศผ่านเว็บไซต์ของมหาวิทยาลัยโดยใช้ชื่อโครงการว่า “เรียนรู้ลีลาภาษาพูดจากภาพยนตร์”

2. เวลา

ช่วงเวลาสำหรับดำเนินการทดลองและเก็บข้อมูลเกี่ยวกับการสอนลักษณะสัทสัมพันธ์ของภาษาพูดจากภาพยนตร์เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ด้านการฟังของผู้เรียนอยู่ในช่วงภาคเรียนที่ 3 ปีการศึกษา 2554 (เมษายน 2555 – พฤษภาคม 2555) ทุกวันพุธเวลา 9.00 - 12.00 น. ใช้สถานที่ห้องโสตอาคาร 36 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

3. เนื้อหา

เนื้อหาสำหรับการสอนลักษณะสัทสัมพันธ์แบ่งออกเป็น 7 บท การเลือกภาพยนตร์ประกอบบทเรียนสำหรับศึกษาเรื่องสัทสัมพันธ์จะเน้นเนื้อหาที่มีวงคำศัพท์และหลักไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ (language functions) สอดคล้องกับเนื้อหาหลักสูตรของรายวิชาภาษาอังกฤษ 1 และภาษาอังกฤษ 2 ซึ่งเป็นการใช้ภาษาอังกฤษทั่วไป เช่นการสนทนาที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน หรือในสถานการณ์ทางสังคม เช่นการทักทาย การสนทนากับบุคคลในที่ทำงาน กับเพื่อนร่วมงานหรือนายจ้าง เป็นต้น

ข้อจำกัดของการวิจัย

เนื่องจากการวิจัยนี้ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาที่เข้าโครงการอบรมเพื่อพัฒนาการฟังของตนด้วยความสมัครใจ ด้วยข้อจำกัดในด้านของระยะเวลาที่จัดการอบรม หากผู้เข้ารับการอบรมไม่สามารถเข้ารับการฝึกอบรมทุกครั้ง เป็นระยะเวลา 5 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 ชั่วโมงอาจมีผลกระทบต่อผลการเรียนรู้และการฝึกเรื่องสัทสัมพันธ์

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาอังกฤษทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัยสามารถนำผลของงานวิจัยนี้ไปศึกษาและปรับเปลี่ยนตามสภาพการณ์เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้ดีขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านการฟังของผู้เรียน และเป็นการศึกษาเพื่อให้ได้แนวทางใหม่ในการสร้างทัศนคติที่ดีกับการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้ภาพยนตร์ที่เน้นให้ผู้เรียนสนุกสนานเพลิดเพลินและในเวลาเดียวกันได้พัฒนาภาษาอังกฤษให้ดีขึ้น นอกจากนี้ผู้เรียนสามารถนำความรู้เกี่ยวกับลักษณะสัทสัมพันธ์ภาษาอังกฤษ ไปพัฒนาทักษะการพูดของตนให้มีสำเนียงถูกต้องเป็นธรรมชาติ และใกล้เคียงเจ้าของภาษามากยิ่งขึ้น เพื่อเป็นการสนองนโยบายของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ในการที่จะพัฒนาศักยภาพในด้านภาษาอังกฤษของนักศึกษา และเตรียมพร้อมให้นักศึกษาได้พัฒนาภาษาอังกฤษของตนเองเพื่อประสิทธิภาพในการสื่อสารกับผู้อื่นเมื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน (ASEAN Community) ในอนาคตอันใกล้

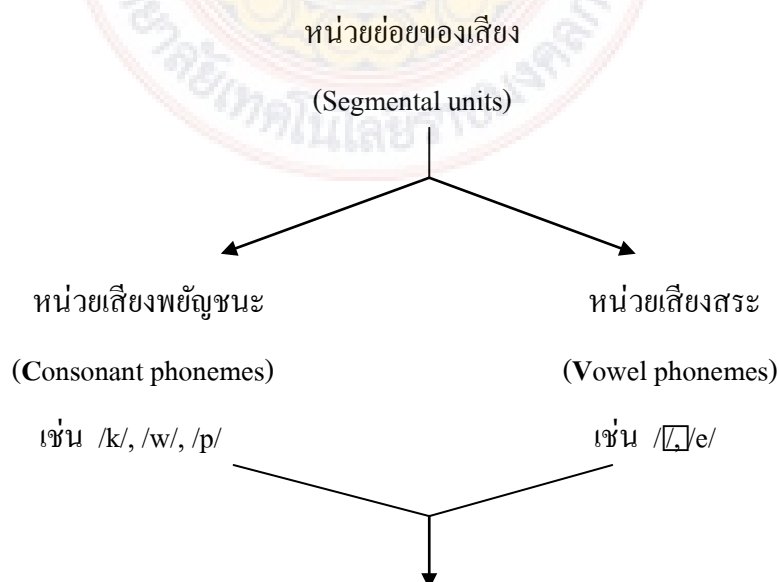
บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศนั้น ผู้สอนส่วนใหญ่มักให้ความสำคัญกับสัทศาสตร์ (Phonetics) ในการสอนผู้เรียนเกี่ยวกับเสียงภาษาอังกฤษ เช่น เสียงสระ และเสียงพยัญชนะ รวมถึงการออกเสียงคำต่างๆ สำหรับงานวิจัยนี้ผู้วิจัยมีแนวคิดอ่านนอกจากทฤษฎีการออกเสียงทางสัทศาสตร์แล้ว ผู้สอนควรนำหลักการสัทวิทยาภาษาอังกฤษมาประยุกต์ใช้ในการสอนการฟังภาษาอังกฤษอีกทางหนึ่ง เพื่อส่งผลให้เกิดการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ด้านการฟังของผู้เรียนในบทนี้จึงเป็นการกล่าวถึงการศึกษาวิจัยที่ผ่านมาในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ด้านการฟังของผู้เรียน รวมถึงการสรุปเนื้อหาเกี่ยวกับลักษณะสัทสัมพันธ์ของภาษาพูดภาษาอังกฤษที่มีนักภาษาศาสตร์ทำการศึกษาไว้แล้วโดยย่อ

1. หน่วยย่อยของเสียง (Segmental units)

โดยปกติแล้วการฟังภาษาอังกฤษทีละคำ ไม่เป็นปัญหาของผู้เรียนในระดับมหาวิทยาลัย เพราะสามารถจับเสียงพยัญชนะต้น เสียงสระ จนถึงเสียงพยัญชนะท้ายที่เป็นตัวสะกดและนำมาประกอบกันขึ้นเป็นพยางค์ และเป็นคำได้ สิ่งเหล่านี้เป็นความรู้เกี่ยวกับส่วนประกอบของหน่วยเสียง (Segmental units) ซึ่งเป็นความรู้เดิมของผู้เรียน ดังตัวอย่างคำภาษาอังกฤษ “equip” สามารถจำแนกส่วนประกอบย่อยดังแผนภูมิที่ได้สรุปไว้ข้างล่างนี้

พยางค์ (Syllables)

V-CCVC / [k]w [p]/

คำ (Word)

Equip

แผนภูมิ 1 ส่วนประกอบของหน่วยเสียงในคำ

สำหรับผู้เรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาแม่อาจไม่คุ้นเคยกับเสียงพยัญชนะ หรือเสียงสระในภาษาอังกฤษบางเสียง โดยเฉพาะเสียงที่ไม่มีในภาษาไทย จึงจำเป็นที่จะต้องมีการทบทวนความเข้าใจให้กับผู้เรียนตั้งแต่ต้น ดังตัวอย่างเสียงพยัญชนะในคำต่อไปนี้

/g/	- gas /g[s]/	game /g[m]/ ,	go /g/
/v/	- vine /vam/,	very /veri/	
/θ/	- thank /[θ]/,	thick /[k]/ ,	three /ri/
/ð/	- that /[ð]/	the /[ð]/	
/z/	- zoo /zu/		
/ʃ/	- ship /[p]/,	share /[tʃ]/,	sheep /tʃ/
/tʃ/	- prestige /presti/	television /telv[ʃ]/	
/tʃ/	- chip /tʃ/,	chair /tʃ[ʃ]/,	cheap /tʃ/
/dʒ/	- ginger /dʒ[ɪŋ]/,	gene /di[h]/	

อย่างไรก็ตามดังที่ได้กล่าวมาแล้วว่าผู้เรียนส่วนใหญ่ไม่มีปัญหาในการฟังภาษาอังกฤษที่เป็นคำเดี่ยวๆ แต่ปัญหาของผู้เรียนนั้นเกิดขึ้นเมื่อต้องฟังคำหลายๆคำที่เรียงต่อกันในประโยค เนื่องจากผู้เรียนคิดว่าเจ้าของภาษาจะออกเสียงคำอย่างชัดเจนทุกๆคำที่ประกอบกันขึ้นเป็นข้อความหรือประโยคนั้นๆ Coskun (2008 : 2) กล่าวว่าสาเหตุของความยุ่งยากในการเข้าใจภาษาพูดเป็นเพราะผู้เรียนไม่เข้าใจรูปแบบของการลดรูป(reduced-forms)ซึ่งเป็นธรรมชาติของการพูดภาษาอังกฤษ ดังนั้นเป็นหน้าที่ของครูผู้สอนที่ต้องสร้างความเข้าใจเรื่องการลดรูป

ของคำให้ผู้เรียนเสียก่อน ในทำนองเดียวกันได้มีการเสนอแนวคิดในการแก้ปัญหาด้านการฟัง Yang (2009: 74-78) โดยการสอนเรื่องการลดรูป (English contractions) และให้ผู้เรียนฝึกฝนโดยการดูภาพยนตร์หรือรายการทีวีจนคุ้นเคย จากการวิจัยของYang พบว่าการสอนเรื่องการลดรูปภาษาอังกฤษโดยใช้สื่อทัศนูปกรณ์ (audio visual) ทำให้นักศึกษาเข้าใจเรื่องการลดรูปดีกว่าวิธีการสอนแบบอธิบายตามปกติ

2. สัทสัมพันธ์ (Suprasegmentals)

อภิรักษ์ ธรรมทวีธิกุล (2549 : 27) ให้คำอธิบายเกี่ยวกับสัทสัมพันธ์ว่าเป็นหน่วยทางเสียงที่อยู่สูงกว่าพยางค์ หรือเรียกว่าหน่วยเสียงเหนือหน่วยแยกส่วน หมายถึง การเน้นพยางค์ และระดับเสียงสูงเสียงต่ำ รวมถึงความยาวของเสียงที่แปรเปลี่ยนได้ สำหรับ Ladefoged (2006 : 24) กล่าวถึงสัทสัมพันธ์ว่าเป็นเพียงส่วนย่อยเล็กน้อยทางภาษาศาสตร์แต่มันเป็นตัวสื่อความหมาย บ่งบอกลักษณะสภาวะทางอารมณ์ และทัศนคติเกี่ยวกับผู้พูดและสิ่งที่กำลังพูดถึงอยู่ นอกจากนี้ Clark (2007 : 327) สรุปไว้ว่า สัทสัมพันธ์หรือลักษณะของภาษาพูดที่อยู่นอกเหนือจากหน่วยเสียงย่อยๆ ทั้งหลายอาจถูกเรียกแตกต่างกันไปนอกเหนือจาก Suprasegmentals เช่นเรียกว่า Prosodic Features หรือนักภาษาศาสตร์บางท่านเรียกสัทสัมพันธ์เป็นภาษาอังกฤษว่า Nonsegmental Features

จากการศึกษางานของ Yang (2009: 74-78) และ Coskun (2008 : 1-10) ผู้วิจัยมีความเห็นว่าผู้เรียนควรได้รับการชี้แนะและทำการฝึกฝนนอกเหนือจากการลดรูป reduced forms หรือรูปย่อ contractions เท่านั้น ทั้งนี้เป็นเพราะภาษาพูดนั้นมีส่วนประกอบอื่นๆอีกนอกเหนือจากการลดรูป ดังที่ Roach (1992 : 120-130) อธิบายไว้ว่าถ้านำเอาเสียงของคำแต่ละคำมาต่อกันเป็นข้อ ความแล้วจะมีลักษณะเหมือนภาษาเครื่องจักรไม่ใช่ภาษาของมนุษย์ เพราะภาษาพูดของคนเรานั้นมีส่วนประกอบอื่นๆ เข้ามาเกี่ยวข้องด้วยเช่นจังหวะ (Rhythm) การกลมกลืนเสียง (Assimilation) การลดเสียง(Elision) การเชื่อมโยงเสียง(Linking) เป็นต้น

นอกจากนี้ Kuiper และ Allen (2004 : 196) กล่าวไว้ว่าหน่วยเสียงย่อยที่มารวมกันเป็นหน่วยทางภาษาที่ใหญ่ขึ้น เช่น พยางค์หรือคำ จะมีส่วนประกอบอื่นทางสัทวิทยามากำกับอีก เช่น การเน้นเสียงหนัก (Stress) ระดับเสียง (Pitch) และทำนองเสียง (Intonation) เป็นต้น

นันทนา รณเกียรติ (2548 : 134) อธิบายว่า เสียงพูด (speech) นอกจากจะมีส่วนของพยางค์ที่สามารถแยกออกเป็นส่วนๆได้แล้ว ยังมีหน่วยเสียงพิเศษ (suprasegmentals) ได้แก่

ความดัง (loudness) ความเร็ว (speed) ความยาวของเสียง (length) การลงเสียงหนัก (stress) จังหวะ (rhythm) และ ระดับเสียงสูงต่ำ (pitch) ประกอบอยู่ด้วย ซึ่งหน่วยเสียงพิเศษนี้จะมี ลักษณะครอบคลุมไปมากกว่าหนึ่งของพยางค์

กล่าวโดยสรุปคือ ในการสื่อสารของมนุษย์โดยธรรมชาตินั้นจะพูดเป็นข้อความที่ยาว กว่าคำหนึ่งคำซึ่งจะมีส่วนประกอบอื่นๆเข้ามาเกี่ยวข้อง เช่นลีลา ท่วงทำนอง จังหวะในการแบ่ง ข้อความที่พูด การกลมกลืนเสียง การลดเสียง การใช้เสียงสูงต่ำ สิ่งเหล่านี้จะพบได้ในภาษาพูด ทั้งสิ้น เราเรียกว่าสัทสัมพันธ์ (Suprasegmentals) ซึ่งต่อไปนี้จะกล่าวถึงลักษณะของสัทสัมพันธ์ แต่ละชนิดที่ผู้วิจัยนำมาให้ผู้เรียนได้ศึกษาและฝึกจำแนกเพื่อให้เกิดความคุ้นเคยกับภาษาพูดใน ภาษาอังกฤษ

2.1 การลงเสียงหนัก (Stress)

ผู้เรียนภาษาอังกฤษควรตระหนักอยู่เสมอว่าภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่มีการลงเสียงหนักเสียง เบาแตกต่างจากภาษาไทย คำที่มีพยางค์เดียวแต่ละคำจะได้รับการลงเสียงเน้นหนักชัดเจน เช่น yes /jes/ ส่วนคำที่มีหลายพยางค์ จะมีพยางค์หนึ่งของคำนั้นๆที่ได้รับการลงเสียงเน้นหนักเป็นพิเศษ หรือ stressed syllable ส่วนพยางค์ที่ไม่ได้รับการลงเสียงเน้นหนักจะเรียกว่า unstressed syllable พยางค์ที่ได้รับการลงเสียงหนักจะมีเสียงดังเด่นชัดมากกว่าพยางค์อื่นที่ไม่ได้รับการลงเสียง เน้นหนัก ดังตัวอย่างคำว่า computer /kəmˈpjʊt(ə)r/ และ technology /tekˈnɒləʒi/ จะลงเสียงเน้นหนัก ในพยางค์ที่สอง เป็นต้น

การลงเสียงเน้นหนักพยางค์ของคำในตำแหน่งที่ต่างกันสามารถบอกชนิดหรือประเภทของ คำ (part of speech) ที่ต่างกันด้วย เช่น คำว่า record และ desert จะเป็นคำนามหากลงเสียงหนักที่ พยางค์แรก แต่จะเป็นคำกริยาหากลงเสียงหนักที่พยางค์หลัง

นอกจากการลงเสียงหนักของพยางค์ในแต่ละคำแล้ว เมื่อพูดสื่อสารในประโยคยาวๆ ผู้พูด จะออกเสียงเน้นหนักเป็นพิเศษลงที่คำที่ต้องการสื่อความหมายหลัก Roach (1992 : 120) ยกตัวอย่าง การออกเสียงเน้นหนักของคำในประโยค เช่น **W**alk **d**own the **p**ath to the **e**nd of the **c**anal. คำ ที่ไม่ได้สื่อความหมายสำคัญในประโยคจะไม่ได้รับการลงเสียงเน้นหนัก นอกจากนี้แล้วการเน้น เสียงหนักที่คำแต่ละคำในประโยคสามารถเปลี่ยนไปตามสถานการณ์ หรือตามความประสงค์ของผู้ พูดที่ต้องการเน้นย้ำในการสื่อสารแต่ละครั้งด้วย เช่น ในประโยค “They look at the toy store.” ผู้

พูดจะลงเสียงเน้นหนักเป็นพิเศษที่ **They** เมื่อต้องการสื่อความหมายว่า ประ찬ในประโยคนี้ไม่ใช่ผู้อื่น เช่น We หรือ You แต่เป็น They และผู้พูดจะลงเสียงเน้นหนักเป็นพิเศษที่ **toy** หากต้องการสื่อความหมายว่า เป็นร้านของเล่น toystore ไม่ใช่ร้านหนังสือ bookstore หรือผู้พูดจะลงเสียงเน้นหนักเป็นพิเศษที่ **look** หากต้องการสื่อความหมายว่า กริยาในประโยคนี้ไม่ใช่ stand หรือกริยาตัวอื่นๆ แต่เป็น look ดังนั้นผู้ที่ฟังภาษาอังกฤษต้องตระหนักรู้เสมอว่าผู้พูดมีเจตนาที่จะสื่อสารอะไรเป็นพิเศษ โดยสังเกตจากการลงเสียงเน้นหนักเพื่อไม่ให้เกิดการตีความหมายคลาดเคลื่อนในการรับสาร

2.2 จังหวะ (Rhythm)

สืบเนื่องจากการที่ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่มีการลงเสียงหนักเสียงเบา การลงเสียงหนักเสียงเบาเมื่อทำให้เกิดจังหวะ Abercrombie (1965 : 28) ยกตัวอย่างการเกิดจังหวะในประโยค “A **big** black **dog** is **chasing** a **little** **cat**.” พยางค์ที่ไม่ได้รับการลงเสียงหนัก เช่น a, black, is, ...ing, และ...tle จะถูกลดเสียงให้สั้นลง จนบางครั้งแทบไม่ได้ยินเลย

นันทนา รณเกียรติ (2548 : 138) ได้กล่าวไว้ว่า ภาษามีจังหวะ จังหวะในภาษาพิจารณาได้จากองค์ประกอบทางด้านสัทศาสตร์ สำหรับภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่มีลักษณะของการลงเสียงหนักเป็นตัวกำหนดจังหวะ ในการลงเสียงเน้นหนักในระดับเหนือคำขึ้นไปนั้น เช่น ในวลี หรือ ในประโยค เราจะได้ยินเสียงหนักในคำแสดงความหมายหรือเนื้อหา (content words) เช่น คำนาม คำกริยาแท้ คำวิเศษณ์ แต่จะไม่ลงเสียงเน้นหนักในคำไวยากรณ์ (grammatical words) เช่น คำสรรพนาม คำกริยาช่วย คำเชื่อม คำสันธาน คำบุพบท จังหวะของภาษาอังกฤษที่ใช้การลงเสียงหนักเป็นเครื่องหมายกำหนดนั้น ระยะเวลาที่ใช้ในการออกเสียงจากพยางค์ที่ได้รับการลงเสียงหนักพยางค์หนึ่งไปยังพยางค์ที่ได้รับการลงเสียงหนักอีกพยางค์หนึ่ง จะต้องใช้เวลาเท่าๆกัน ดังตัวอย่างประโยค “Peter went to a party with his classmate”. คำที่ลงเสียงหนัก คือ คำที่แสดงความหมายหรือเนื้อหา เช่น Peter, went, party และ classmates ส่วนคำที่ไม่ลงเสียงหนัก คือคำไวยากรณ์ เช่น สรรพนาม his คำนำหน้าคำนาม a และคำบุพบท to และ with ดังนั้นในประโยคตัวอย่าง เราจะออกเสียงเน้นหนักเฉพาะพยางค์ที่มีเครื่องหมายกำกับไว้ ส่วนพยางค์หรือคำอื่น ผู้พูดจะออกเสียงนิดเดียว จนกระทั่งผู้ฟังอาจไม่ได้ยินคำบางคำ เช่น Peter went to a party with his classmates.

ด้วยเหตุที่จังหวะของภาษาอังกฤษใช้การลงเสียงหนักเป็นเครื่องกำหนดนั้นระยะเวลาที่ใช้ในการออกเสียงจากพยางค์ที่ได้รับการลงเสียงหนักพยางค์หนึ่งไปยังพยางค์ที่ได้รับการลงเสียงหนักอีกพยางค์หนึ่ง จะต้องใช้เวลาเท่าๆกัน เช่น จังหวะจาก 1 ไป 2, จาก 2 ไป 3, และจาก 3 ไป 4 จะใช้เวลาเท่าๆ กัน จึงต้องมีการรวบเสียงพยางค์ที่ไม่ได้รับการลงเสียงหนัก เพื่อช่วยรักษาระยะเวลาในการออกเสียงให้ได้จังหวะ การให้ผู้เรียนฝึกฟังและสังเกตจังหวะจะทำให้ผู้เรียนเข้าใจธรรมชาติของภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้นและปรับกระบวนการฟังได้ดีขึ้น

2.3 การกลมกลืนเสียง (Assimilation)

ด้วยเหตุที่ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ใช้การลงเสียงหนักเป็นตัวกำหนดจังหวะ (rhythm) ในการพูด และแต่ละช่วงจังหวะ (foot) นั้นจะใช้เวลาเท่าๆกันเมื่อเปล่งเสียงพูด เมื่อพิจารณาประโยคตามความเป็นจริงเราจะพบว่าแต่ละช่วงของจังหวะนั้นมีคำแสดงความหมายหรือเนื้อหา (content word) ที่ประกอบด้วยจำนวนพยางค์มากน้อยต่างกัน หากมีจำนวนของพยางค์มากในหนึ่งช่วงจังหวะนั้นก็จะทำให้เกิดการรวบเสียงเพื่อให้การพูดใช้เวลาเท่าๆกันในแต่ละช่วงจังหวะโดยอัตโนมัติ ด้วยสาเหตุนี้เองเราจะสังเกตได้ว่าการกลมกลืนเสียง (assimilation) เกิดขึ้น ผู้เรียนจะรู้สึกรว่าการฟังภาษาอังกฤษนั้นยาก สาเหตุเพราะไม่เข้าใจว่าการกลมกลืนเสียงเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นเป็นธรรมชาติของภาษาพูด ก่อนอื่นผู้เรียนควรได้มีการทบทวนเสียก่อนเพื่อทราบถึงจุดต่างๆของอวัยวะภายในปากว่ามีจุดใดบ้าง ที่ทำให้เกิดเสียงพยัญชนะในภาษาอังกฤษเป็นเสียงใดบ้าง เพื่อเกิดความเข้าใจชัดเจนภายหลังว่าเสียงที่จุดใดจะเกิดการกลมกลืนกับเสียงที่จุดใดบ้างดังแผนภูมิข้างล่าง

(Roach, 1992 : 62)

ฐาน ที่ เกิด ลักษณะ ของเสียง	จุดที่ 1 ริม ฝีปาก ทั้งสอง	จุดที่ 2 ริม ฝีปาก ล่างและ ฟันบน	จุดที่ 3 ฟัน	จุดที่ 4 ปุ่ม เหงือก	จุดที่ 5 หลังปุ่ม เหงือก	จุดที่ 6 เพดาน แข็ง	จุดที่ 7 เพดาน อ่อน	จุดที่ 8 เส้น เสียง
1.เสียง กัก	/p/ /b/			/t/ /d/			/k/ /g/	
2.เสียง เสียด แทรก		/f/ /v/	/θ/ /ð/	/s/ /z/	/tʃ/ /dʒ/			/h/
3.เสียง กึ่งเสียด แทรก					/tʃ/ /dʒ/			
4.เสียง นาสิก	/m/			/n/			/ŋ/	
5.เสียง ข้างลิ้น				/l/				
6.เสียง เปิด	/w/				/r/	/j/		

แผนภูมิ 2 การเกิดเสียงพยัญชนะในภาษาอังกฤษ

กล่าวโดยสรุปคือเสียงของคำๆหนึ่งสามารถทำให้เสียงของอีกคำหนึ่งที่อยู่ใกล้เคียงกันนั้นเกิดการเปลี่ยนแปลงไปจากเสียงเดิม สิ่งที่เกิดขึ้นนี้เป็นผลจากการกลมกลืนของเสียง การกลมกลืน

จะแตกต่างหลากหลาย ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับอัตราความเร็วของการพูดในแต่ละสถานการณ์นั่นเอง การเปลี่ยนแปลงของเสียงที่เกิดจากการกลมกลืนเสียงนี้ที่เห็นได้ชัดเจน คือ เสียงพยัญชนะ จากตารางแผนภูมิเสียงของพยัญชนะในภาษาอังกฤษเราสามารถแบ่งการกลมกลืนเสียงออกเป็น 2 ประเภทหลักๆ คือ การกลมกลืนเสียงจากอิทธิพลของฐานที่เกิดเสียง (assimilation of place) และการกลมกลืนเสียงจากอิทธิพลของลักษณะการเกิดเสียง (assimilation of manner)

2.3.1 การกลมกลืนเสียงจากอิทธิพลของฐานที่เกิดเสียง (assimilation of place)

การกลมกลืนของเสียงที่เกิดขึ้นสามารถเกิดจากเสียงพยัญชนะท้าย (final consonant) ของคำหน้ามีอิทธิพลต่อเสียงพยัญชนะต้น (initial consonant) ของคำหลัง หรือในทางกลับกันเสียงพยัญชนะต้นของคำหลังมีอิทธิพลต่อเสียงพยัญชนะท้ายของคำหน้า ดังที่แสดงข้างล่าง

OOOOO(final consonant) → initial consonant)OOOOO

OOOOO(final consonant) ← (initial consonant)OOOOO

ตัวอย่างของการกลมกลืนเสียงจากอิทธิพลของฐานที่เกิดเสียงในภาษาอังกฤษสามารถสรุปได้ คือ เสียงพยัญชนะท้ายของคำที่มีฐานการเกิดเสียงจากจุดที่ 4 ฐานปุ่มเหงือก (alveolar) เมื่ออยู่หน้าคำที่มีเสียงพยัญชนะต้นเป็นเสียงที่เกิดจากฐานอื่น เสียงท้ายของคำหน้าจะถูกอิทธิพลจากเสียงต้นของคำหลัง เช่น

เสียง /t/ จากฐานจุดที่ 4 (alveolar) กลายเป็น /p/ เมื่ออยู่หน้าเสียงที่เกิดจากฐานจุดที่ 1 (bilabial)

that person /t̚p̚st̚/ → /p̚p̚st̚/

light blue /lḁt̚blu/ → /lḁp̚blu/

meat pie /mi̥t̚pa/ → /mi̥p̚pa/

เสียง /t/ จากฐานจุดที่ 4 (alveolar) กลายเป็น /k/ เมื่ออยู่หน้าเสียงที่เกิดจากฐานจุดที่ 7 (velar)

that case /t̚ke̥s/ → /k̚ke̥s/

bright color /brḁt̚k̚l̚/ → /brḁk̚k̚l̚/

quite good /kwḁt̚g̚d̚/ → /kwḁk̚g̚d̚/

มีเสียงอื่นๆที่เปลี่ยนไปจากเสียงเดิมเมื่ออยู่ในสภาพแวดล้อมเหมือนเสียง /t/ และเกิด

การกลมกลืนเสียง เช่น /d/ กลายเป็น /b/ , /d/ กลายเป็น /g/ , /n/ กลายเป็น /m/ และ /n/ กลายเป็น /ŋ/

ส่วนเสียง /s/ และ /z/ ซึ่งมีฐานที่เกิดเสียงจุดที่ 4 เหมือนเสียง /t/ และ /d/ แต่ลักษณะการเกิดเสียงเป็นเสียงเสียดแทรก การกลมกลืนเสียงจึงต่างไปคือ

/s/ กลายเป็น /ʃ/ เช่น this shoe /sʰu: / → /ʃu: /

/z/ กลายเป็น /ʒ/ เช่น those years /a:zjəz / → /a:ʒjəz /

จากตัวอย่างเหล่านี้ ทำให้สรุปได้ว่าเสียงของพยัญชนะในภาษาอังกฤษที่มีการเปลี่ยนแปลง เกิดจากการกลมกลืนเสียง และมักเป็นเสียงที่เกิดจากฐานปุ่มเหงือก (alveolar consonants)

2.3.2 การกลมกลืนเสียงจากอิทธิพลของลักษณะการเกิดเสียง (assimilation of manner)

เราจะพบว่าการพูดที่เร็วมาก ๆ ในสถานการณ์ที่ค่อนข้างกันเอง หรือไม่เป็นทางการนัก จะเกิดการกลมกลืนเสียงในลักษณะนี้ คือ เสียงหนึ่งจะเปลี่ยนไปสู่อีกเสียงหนึ่งที่ออกเสียงได้ง่ายกว่า เช่น

that side /tʰsaɪd/ → /sʰsaɪd/

good night /gʊd naɪt/ → /gʊn naɪt/

in the /ɪn ðə/ → /ɪn ðə/

get them /get ðəm/ → /get ðəm/

read these /ri:ð ði:z/ → /ri:ð ði:z/

นอกจากการกลมกลืนเสียงที่เกิดขึ้นระหว่างคำแล้ว ยังมีการกลมกลืนระหว่างเสียงก้องหรือเสียงโฆษะ (voiced) กับเสียงไม่ก้องหรือเสียงอโฆษะ (voiceless) ที่เกิดขึ้นภายในคำอีกด้วย เช่น เสียง /s/ กลายเป็น /z/ เพราะอิทธิพลของพยัญชนะที่อยู่ติดกันเป็นเสียงก้อง /g/ , /n/ , และ /m/ จึงทำให้เสียง /s/ ซึ่งเป็นเสียงไม่ก้อง กลายเป็นเสียงก้อง /z/ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

/s/ → /z/

cats dogs

jumps runs

Pat's Pam's

ดังนั้นเมื่อได้ฟังภาษาอังกฤษที่พูดโดยเจ้าของภาษาในสถานการณ์ใดก็ตาม เราควรตระหนักว่าเสียงของคำต่างๆที่ประกอบกันขึ้นในข้อความหรือประโยคนั้น อาจมีการเปลี่ยนแปลงของเสียงที่เกิดจากอิทธิพลของการกลมกลืนเสียงนั่นเอง

2.4 การลดเสียง (Elision)

การลดเสียง (elision) คือ เสียงของหน่วยเสียงย่อย (segment) ที่อยู่ในคำจะลดหายไป เราจะได้ยินหน่วยเสียงย่อยนั้นเพราะเจ้าของภาษาไม่ออกเสียง การลดเสียงจะเกิดขึ้นเมื่อมีการพูดที่เร็วมากๆ หรือในสถานการณ์ที่ไม่เป็นทางการ เป็นกันเองจนไม่ต้องระมัดระวังถึงความชัดเจนในการออกเสียงคำเมื่อเปล่งเสียงพูดออกมา ทำนองเดียวกันกับการเกิดการกลมกลืนเสียง

(assimilation) ตัวอย่างของการลดเสียง เช่น

had	/hæd/	กลายเป็น	/hæd/ และ /d/
will	/wɪl/	กลายเป็น	/l/
give him	/gɪv hɪm/	กลายเป็น	/gɪv hɪm/

ในการสนทนากันระหว่างเจ้าของภาษานั้น การลดเสียง elision จึงเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นเป็นปกติ ดังนั้นผู้ที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศไม่ควรคาดหวังว่าจะต้องได้ยินทุกหน่วยเสียงของคำในแต่ละข้อความอย่างชัดเจน เราควรสังเกตการลดเสียงที่เกิดขึ้นเมื่อฟังการสนทนาภาษาอังกฤษที่เป็นธรรมชาติ Roach (1992 : 127) ให้ตัวอย่างการลดเสียงที่เกิดขึ้นดังต่อไปนี้

1. เสียงสระ /ɪ/ หรือที่รู้จักกันว่าเสียง schwa จะหายไปเมื่อตามหลังเสียง /p/, /t/ และ /k/ ที่เป็นพยางค์แรกสุด เช่น

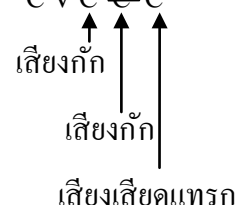
potato	/pɪteɪtə/	เมื่อพูดเร็วๆ จะกลายเป็น	/pɪteɪtə/
tomato	/tɒmɪtə/	เมื่อพูดเร็วๆ จะกลายเป็น	/tɒmɪtə/
canary	/kənɛəri/	เมื่อพูดเร็วๆ จะกลายเป็น	/kənɛəri/
today	/tədeɪ/	เมื่อพูดเร็วๆ จะกลายเป็น	/tədeɪ/
perhaps	/pɜːps/	เมื่อพูดเร็วๆ จะกลายเป็น	/pɜːps/

2. เสียงสระ /ɪ/ จะหายไปเมื่ออยู่หน้าเสียง /n/, /l/ และ /r/ เช่น

tonight	/tɒnaɪt/	เมื่อพูดเร็วๆ จะกลายเป็น	/tɒnaɪt/
police	/pɒlɪs/	เมื่อพูดเร็วๆ จะกลายเป็น	/pɒlɪs/

correct /k~~re~~kt/ เมื่อพูดเร็วๆจะกลายเป็น /k~~re~~kt/

3.เสียงพยัญชนะ**ควบ** (cluster) ในภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่ออยู่ท้ายคำจะเกิดการลดเสียง ดังที่ Roach (1992 : 127) ให้ข้อสังเกตว่า คำที่มีโครงสร้าง CVC ← C

เสียงกักที่อยู่ตรงกลางระหว่างเสียงกักและเสียงเสียดแทรกจะถูกลดเสียงลง เช่น

acts	/k ts /	เมื่อพูดเร็วๆจะกลายเป็น	/k ts /
scripts	/skr pts /	เมื่อพูดเร็วๆจะกลายเป็น	/skr pts /
looked back	/l k t b k /	เมื่อพูดเร็วๆจะกลายเป็น	/l k t b k /

4.เสียง /v/ ในคำ “or” /v/ จะหายไปเมื่ออยู่หน้าเสียงพยัญชนะ เช่น

lots of them	/l ts v m/	เมื่อพูดเร็วๆจะกลายเป็น	/l ts m/
waste of money	/we st v m ni /	เมื่อพูดเร็วๆจะกลายเป็น	/we st m ni /

5.นอกจากนี้ การลดรูปของคำไวยากรณ์ทั้งหลายก็จัดอยู่ในกรณีของการลดเสียงด้วย เช่น

had, would	ลดรูปและลดเสียงเป็น	...’d
is, has	ลดรูปและลดเสียงเป็น	...’s
will	ลดรูปและลดเสียงเป็น	...’ll
have	ลดรูปและลดเสียงเป็น	...’ve
not	ลดรูปและลดเสียงเป็น	...n’t

เมื่อมีการลดรูปคำไวยากรณ์ในภาษาพูด การลดเสียงจึงเกิดขึ้นอย่างแน่นอน ตัวอย่างเพิ่มเติมเช่น

You are	/ju ɑ (t)/	เมื่อพูดเร็วๆจะกลายเป็น	You’re /j ɑ /
We are	/wi ɑ (t)/	เมื่อพูดเร็วๆจะกลายเป็น	We’re /w ɑ /
They are	/e ɑ (t)/	เมื่อพูดเร็วๆจะกลายเป็น	They’re /e ɑ /

ดังนั้นการลดเสียง จึงเป็นอีกสิ่งหนึ่งที่ผู้เรียนควรฝึกสังเกตเมื่อฟังภาษาอังกฤษ

2.4.1 การลดเสียงสระในประโยค (Vowel Reduction)

โดยปกติเมื่อเจ้าของภาษาออกเสียงคำภาษาอังกฤษที่มีพยางค์เดียวทีละคำ เราจะได้ยินคำนั้นชัดเจน เพราะคำที่มีพยางค์เดียวจะมีการลงเสียงหนักแน่นนอน เช่น

fast /f[st/ หรือ /fst/

แต่เมื่อมันต้องไปประกอบอยู่ข้างหน้าหรือข้างหลังพยางค์ที่มีการลงเสียงหนัก มันจะลดเสียงสระลงเป็นเสียงที่อยู่ตำแหน่งกลาง หรือเสียง schwa /[/ เช่น

breakfast เป็น /br[kf[st/

จะเห็นได้ชัดเจนว่า fast เมื่ออยู่เป็นคำเดียวกับ fast ในคำว่า breakfast ออกเสียงต่างกัน ตัวอย่างเพิ่มเติม เช่น

ball ออกเสียงเป็น /b[/ แต่เมื่ออยู่ในคำที่มีมากกว่าหนึ่งพยางค์ balloon ออกเสียงเป็น /b[lu:n/

late ออกเสียงเป็น /le[/ แต่เมื่ออยู่ในคำที่มีมากกว่าหนึ่งพยางค์ chocolate ออกเสียงเป็น /tʃ[kɒləteɪt/

ดังนั้นเมื่อฟังประโยคยาวๆ ผู้เรียนจึงไม่ควรคาดหวังว่าจะได้ยินเจ้าของภาษาออกเสียงชัดเจนทุกพยางค์ และทุกคำ เหมือนกับที่เห็นคำในประโยคในหนังสือ เช่นประโยคตัวอย่าง

“It was too difficult for them to read.” การออกเต็มเสียงของคำแต่ละคำตามตัวอักษร /it w[tu[d[flklt f(t) [n tu[ri:d/ จึงไม่ใช่ลักษณะของภาษาพูดที่เป็นธรรมชาติ

จากประโยคตัวอย่างนี้ คำที่ต้องการเน้นในการสื่อความคือ too, difficult, และ read ดังนั้นเวลาฟังเราจะได้ยินเสียงเน้นหนักเป็น It was [tu[d[flklt for them to [red. ส่วนคำอื่นๆที่ประกอบขึ้นเป็นประโยคไม่ได้สื่อความหมายหลัก จะมีการลดเสียงสระตามตัวอักษรดังนี้ / it w[tu[d[flklt f(t) [n t[ri:d/ นอกจากนี้ตัวอย่างนี้ยังมีคำอื่นๆที่ถูกใช้บ่อยๆในการสนทนาและเกิดการลดเสียงสระ เช่น

and /[n/

as /[z/

but /b[/

than /[n/

that /[t/

do /d[/

does /d[z/

are /[r/

has /[z/

have /[v/

had /[d/

can /k[n/

a	/ə/	an	/ən/	would	/d/
the	/ð/	some	/səm/	at	/t/
for	/fɜ/	from	/frɒm/	of	/v/
to	/t/				

อย่างไรก็ตามในบางสถานการณ์คำที่เคยถูกลดเสียงอาจได้รับการเน้นเสียงหนัก หากผู้พูดต้องการเน้นหรือย้ำเพื่อสื่อความหมายที่ต้องการเป็นพิเศษ เช่น

What's that **f**or?

Have you **f**inished?

Can I?

How can I **h**elp?

การลดเสียงสระจึงเป็นอีกลักษณะหนึ่งที่สำคัญของภาษาอังกฤษ เราจะเห็นได้ชัดเจนถึงความแตกต่างระหว่างพยางค์ที่ลงเสียงหนัก กับพยางค์ที่ไม่ลงเสียงหนักเมื่อสื่อสารเป็นภาษาพูด สิ่งเหล่านี้เราไม่สามารถสังเกตหรือรับรู้ได้เมื่อเป็นภาษาเขียน

2.5 การเชื่อมโยงเสียง (Linking)

ด้วยเหตุที่ภาษาพูดนั้นไม่ใช่การนำเอาการออกเสียงเต็มรูปของคำเดี่ยวๆแต่ละคำมาต่อกันเมื่อพูดสื่อสาร การเชื่อมโยงเสียงเป็นอีกสิ่งหนึ่งที่เกิดขึ้นในภาษาพูด นอกเหนือจากการกลมกลืนเสียง และการลดเสียง ที่ได้กล่าวมาแล้ว การเชื่อมโยงเสียงเกิดขึ้นเมื่อคำหน้าลงท้ายด้วยเสียงพยัญชนะ คำที่ตามหลังมาขึ้นต้นด้วยสระ เราจะได้ยินการเชื่อมโยงเสียง (British Council, 2006) ในตัวอย่างต่อไปนี้

He lives in London.

I found it under the bed.

I know Anne.

She liked /t/ him.

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่าการเชื่อมโยงเสียงไม่ใช่เรื่องยาก เราสามารถรู้ตำแหน่งไต่บั้งของข้อความที่จะเกิดการเชื่อมโยงเสียงหากได้เห็นข้อความนั้นๆ อย่างไรก็ตามสำหรับผู้ฟังไม่สามารถรู้ล่วงหน้าว่าผู้พูดจะพูดข้อความหรือประโยคใดบ้าง จึงต้องตระหนักถึงลักษณะของการเชื่อมโยงเสียงในภาษาพูดเพื่อช่วยให้ฟังข้อความได้อย่างถูกต้อง แม่นยำขึ้น

2.6 ทำนองเสียง (Intonation)

ทำนองเสียง คือ กระสวนของระดับเสียงที่กำกับคำและข้อความที่พูดสื่อสาร เช่น ระดับเสียงสูง ระดับเสียงต่ำ หรือระดับเสียงปกติ Ladefoged (1992 : 116) กล่าวว่าทำนองเสียง มีบทบาทสำคัญในกลุ่มศัพท์สัมพันธ์ นอกเหนือจากการลงเสียงเน้นหนัก (stress) ทั้งในระดับคำและระดับประโยค ทำนองเสียงสามารถสื่อความหมายหลักๆ ได้ 2 กรณี

2.6.1 บอกลักษณะของข้อความที่สื่อสาร

ในการสนทนาโดยทั่วไปเราจะได้ยินทำนองเสียงลง (falling intonation) เมื่อเป็นข้อความปกติซึ่งอาจเป็นประโยคบอกเล่าหรือปฏิเสธ (statements) และทำนองเสียงลงยังพบในคำถามแบบต้องการรายละเอียด (wh-questions) เช่น

I went to visit the doctor.

Where did you go yesterday?

นอกจากนี้ข้อความที่เหมือนกันแต่ใช้ทำนองเสียงต่างกันจะสื่อความหมายที่ต่างกัน เช่น เมื่อใช้ทำนองเสียงลงต่ำ จะหมายถึง การจบสิ้นข้อความที่สื่อสาร เช่น

They are coming.

หรือ

Yes.

หากใช้ทำนองเสียงที่ลงท้ายด้วยระดับเสียงขึ้น (rising intonation) จะหมายถึงข้อความที่สื่อสารนั้นเป็นคำถาม เช่น

They are coming.

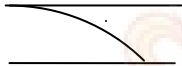
Yes.

เมื่อฟังประโยคที่ยาวมาก ๆ ผู้พูดจะแบ่งจังหวะในการพูด หากข้อความที่เราได้ฟังอยู่นั้นผู้พูดยังไม่ใช้ทำนองเสียงลง แสดงว่าผู้พูดต้องการพูดต่อไปเรื่อยๆ เราต้องตั้งใจฟังต่อไปจนกว่าผู้พูดใช้ทำนองเสียงลงต่ำซึ่งแสดงว่าผู้พูดต้องการจบประโยค เช่น

I fired you because you're lazy, entitled, incompetent and you spend more time cheating on your wife than you do in your office. (ภาพยนตร์ "The Proposal") เราจะรับรู้ทำนองเสียงได้จากการฟังหรือจากภาษาพูดเท่านั้น

2.6.2 บอกอารมณ์ของผู้พูดขณะสื่อสาร

เราจะเห็นได้ว่าในข้อความเดียวกันเมื่อถูกกำกับด้วยทำนองเสียงที่ต่างกันจะสื่อถึงอารมณ์ของผู้พูดที่ต่างกัน นันทนา รณเกียรติ (2548, หน้า 145) ให้ตัวอย่างของการใช้ทำนองเสียงที่แตกต่างกันในการพูดคำว่า "Yes" ซึ่งแสดงถึงอารมณ์ความรู้สึกของผู้พูดที่แสดงความหมายแตกต่างกันดังต่อไปนี้

Yes		เป็นการตอบคำถาม พูดแบบธรรมดา
Yes		เป็นการถามคำถาม
Yes		เป็นการตอบคำถาม และผู้พูดแสดงความไม่แน่ใจในความรูสึกว่าไม่เห็นด้วย
Yes		เป็นการตอบคำถาม และผู้พูดแสดงความรู้สึกสนใจในสิ่งที่ตนเองได้ยิน

นอกจากนี้ระดับความเข้มที่แตกต่างกันของทำนองเสียงแต่ละประเภทสามารถสื่ออารมณ์ที่แตกต่างกันดังข้อสรุปต่อไปนี้

ทำนองเสียงลง (falling intonation)

ลง – แบบต่ำ (low fall) แสดงถึงความรู้สึกเบื่อ, ไม่กระตือรือร้น, ไม่สนใจที่จะสนทนา
เช่น

I've bought a bird.

Have you!

ลง – แบบสูง (high fall) แสดงถึงความรู้สึกกระตือรือร้น, สนใจและจริงจัง เช่น

I've bought a bird that can talk.

Have you!

ทำนองเสียงขึ้น (rising intonation)

ขึ้น – แบบสั้น (short rise) แสดงถึง ความสนใจและความตั้งใจให้การสนทนาดำเนิน
ต่อไป

Mary? Are you there?

Yes? What do you want?

ขึ้น – แบบยาว (long rise) แสดงถึงความสงสัยประหลาดใจ หรือเมื่อต้องการการยืนยันที่
ชัดเจน

Mary said she would go.

Yes? Did she really say that?

How long did she say?

ขึ้น – แบบสุภาพ แสดงถึงความสุภาพ ขอร้อง หรือขอแนะนำ มักใช้เมื่อเริ่มการสนทนา

Bangkok Export Company. May I help you?

I'd like to speak to, *please.*

ดังนั้นเราควรฝึกสังเกตความแตกต่างของทำนองเสียงเมื่อฟังการสนทนาในสถานการณ์
ต่างๆ เพื่อเข้าใจข้อความที่สื่อสารอย่างถูกต้อง ดังตัวอย่างข้างล่าง

You got it, didn't you? (ถามเพื่อยืนยัน ความแน่นอน)

You got it, didn't you? (ถามเพราะไม่แน่ใจ)

2.7 ระดับเสียง (Pitch)

นอกจากการเน้นเสียงหนักที่คำแต่ละคำในประโยคแล้ว ระดับเสียงสามารถเปลี่ยนไปตามสถานการณ์ หรือตามความประสงค์ของผู้พูดที่ต้องการเน้นในการสื่อสารแต่ละครั้ง การใช้ระดับเสียงสูง, เสียงต่ำ, เสียงดัง, หรือเสียงค่อยจะสื่อความหมายถึงอารมณ์และความรู้สึกของผู้พูดทั้งสิ้น ดังนั้นนอกจากเนื้อหาแล้วผู้ฟังยังต้องรับรู้ถึงระดับของเสียงเพื่อประกอบการตีความหมายในการฟังอีกด้วย

3. การสอนสัทสัมพันธ์ (Teaching Suprasegmentals)

เนื่องจากสัทสัมพันธ์เป็นส่วนประกอบของภาษาพูด มันไม่สามารถเกิดขึ้นโดยลำพังแยกจากภาษาพูดได้ ดังนั้นในการสอนให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ถึงลักษณะและประเภทต่างๆของสัทสัมพันธ์ ภาพยนตร์ภาษาอังกฤษจึงเป็นสื่อสำหรับการเรียนการสอนที่เหมาะสมที่สุด ดังที่ได้กล่าวมาแล้วในบทที่ 1 ว่าภาษาในภาพยนตร์นั้นเป็นภาษาพูดที่จำลองการสื่อสารจากสถานการณ์ต่างๆที่ใช้ในโลกของความเป็นจริง เป็นภาษาพูดที่เป็นธรรมชาติ ดังที่ Hughes (2009 : 3) ได้ชี้ให้เห็นว่าในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษจากภาพยนตร์นั้น ผู้เรียนต้องได้รับการชี้แนะเพื่อทำให้เกิดการเรียนรู้ภาษาอย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นผู้วิจัยวางแผนการสอนสัทสัมพันธ์ตามลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

ขั้นตอนการสอนสัทสัมพันธ์จากภาพยนตร์

- ขั้นนำเข้าสู่บริบทของภาพยนตร์ (Contextualizing)

เนื่องจากมีข้อจำกัดในด้านเวลาดังนั้นภาพยนตร์ที่ผู้วิจัยนำมาใช้ประกอบการสอนสัทสัมพันธ์จึงถูกตัดตอนมาเฉพาะบางส่วน ดังนั้นการเตรียมพื้นฐานความรู้เดิมของผู้เรียนเกี่ยวกับเนื้อหาของภาพยนตร์อย่างย่อๆ จึงเป็นสิ่งจำเป็นก่อนการสอน

- ขั้นดูภาพยนตร์ (Watching trailers)

ให้ผู้เรียนดูและฟังการสนทนาจากภาพยนตร์เฉพาะตอนที่ตัดมาให้ศึกษา โดยไม่มีการหยุดหรือขัดจังหวะการฟังของผู้เรียน 1-2 ครั้ง (หรือมากกว่า 2 ครั้งตามความต้องการของผู้เรียน)

- ขั้นเรียนลักษณะของสัทสัมพันธ์ (Learning suprasegmental features)

ผู้สอนแนะนำ อธิบายและยกตัวอย่างลักษณะของสัทสัมพันธ์แต่ละชนิด ยกตัวอย่างที่พบในภาพยนตร์ตามหัวข้อการสอนที่กำหนดไว้ในแต่ละบทเรียน ให้ผู้เรียนศึกษาภาษาพูดจากบทพูด

หรือสคริปต์ของภาพยนตร์ที่ตัดตอนมา ฟังสังเกตและฟังภาพยนตร์ซ้ำ 2-3 ครั้งจนเข้าใจลักษณะของสัทสัมพันธ์แต่ละชนิด

-ขั้นฝึกภายใต้การควบคุม (Doing controlled practice)

ให้ผู้เรียนศึกษาภาษาพูดจากสคริปต์ภาพยนตร์ตอนใหม่ จากนั้นให้ดูภาพยนตร์และระบุสัทสัมพันธ์ที่พบ ผู้เรียนแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันในกลุ่ม ทำแบบฝึกหัดและแบบทดสอบท้ายบท

-ขั้นฝึกอิสระ (Doing free practice)

ให้ผู้เรียนฝึกฟังสัทสัมพันธ์แต่ละชนิดจากภาพยนตร์เรื่องที่ตนเองสนใจ และนำประสบการณ์มารายงานต่อกลุ่ม

สำหรับขั้นตอนในการดำเนินงานวิจัย และการเก็บข้อมูลจะได้กล่าวรายละเอียดในบทต่อไป

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ดังต่อไปนี้คือ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

เนื่องจากการวิจัยนี้ต้องการศึกษาแนวทางเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ด้านการฟังของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป จึงกำหนดให้ประชากรในการวิจัยนี้เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ซึ่งลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาอังกฤษ 1 หรือ ภาษาอังกฤษ 2 จากคณะวิชาต่างๆ ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554

กลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีสุ่มแบบเจาะจง จากนักศึกษาทั้งหมดที่สนใจสมัครเข้าร่วมโครงการพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษซึ่งประกาศผ่านเว็บไซต์ของมหาวิทยาลัยในภาคเรียนที่ 2 โดยใช้ชื่อโครงการว่า “เรียนรู้ลีลาภาษาพูดจากภาพยนตร์”

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

1.1 บทเรียนพร้อมแบบฝึกทักษะสัทสัมพันธ์ของภาษาพูดจากภาพยนตร์ (ภาคผนวก ก)

ในการสร้างบทเรียนผู้วิจัยกำหนดเวลาในการสอน, การดูภาพยนตร์, การฝึกผู้เรียน และการวัดผลท้ายบทเรียนโดยใช้เวลา 90 นาที สำหรับบทเรียนแต่ละบท โดยมีตารางการสอนดังนี้

ตาราง 3-1 แสดงระยะเวลาการสอนสัทสัมพันธ์

วัน / เวลา	เนื้อหา
4 เมย. 2555 : 9.00-10.30	ทดสอบการฟังก่อนเรียน (Pre-test)

10.30-12.00	บทที่ 1 หน่วยเสียงในภาษาอังกฤษ (Segmental units) และสัทสัมพันธ์ (Suprasegmentals)
11 เมษ. 2555 : 9.00-10.30	บทที่ 2 เสียงเน้นหนัก (Stress)
10.30-12.00	บทที่ 3 จังหวะของภาษาพูด (Rhythm)
18 เมษ. 2555 : 9.00-10.30	บทที่ 4 การกลมกลืนเสียง (Assimilation)
10.30-12.00	บทที่ 5 การลดเสียง (Elision)
26 เมษ. 2555 : 9.00-10.30	บทที่ 6 การเชื่อมโยงเสียง (Linking)
10.30-12.00	บทที่ 7 ทำนองเสียง (Intonation) และ ระดับเสียง (Pitch)
2 พค. 2555 : 9.00-10.30	ทบทวนบทที่ 1-7
10.30-12.00	ทดสอบการฟังหลังเรียน (Post-test) ทดสอบความรู้เรื่องสัทสัมพันธ์ ประเมินทัศนคติผู้เรียน

1.1.1 ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (content validity) ของแบบฝึก ผู้วิจัยสร้างแบบวัดผล
สำหรับการเรียนลักษณะสัทสัมพันธ์แต่ละบท จำนวน 7 บท บทละ 10 คะแนน โดยให้ผู้เชี่ยวชาญ
จำนวน 3 คนพิจารณาความเหมาะสมของแบบวัดเรื่องสัทสัมพันธ์โดยใช้สูตร

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องระหว่างแบบฝึกกับจุดประสงค์ของเนื้อหาที่วัด
 $\sum R$ แทน คะแนนรวมความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
 N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

1.1.2 ประสิทธิภาพของบทเรียนพร้อมแบบฝึกสัปดาห์

ในการหาประสิทธิภาพของบทเรียนพร้อมแบบฝึก ผู้วิจัยดำเนินการโดยใช้สูตร E_1 / E_2

$$E_1 = \frac{\frac{\sum X}{N}}{A} \times 100$$

$$E_2 = \frac{\frac{\sum Y}{N}}{B} \times 100$$

E_1 แทน คะแนนเฉลี่ยร้อยละของนักเรียนทุกคนระหว่างกิจกรรมการเรียนรู้ที่ใช้แบบฝึก
 E_2 แทน คะแนนเฉลี่ยร้อยละของนักเรียนทุกคนหลังกิจกรรมการเรียนรู้ที่ใช้แบบฝึก
 $\sum X$ แทน คะแนนรวมของนักเรียนทุกคนระหว่างกิจกรรม
 $\sum Y$ แทน คะแนนรวมของนักเรียนทุกคนหลังกิจกรรม
 A แทน คะแนนเต็มของคะแนนระหว่างกิจกรรม
 B แทน คะแนนเต็มของแบบทดสอบหลังกิจกรรม
 N แทน จำนวนนักเรียน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2.1 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การฟังภาษาอังกฤษสำหรับวัดก่อนและหลังเรียน

(ภาคผนวก ข)

เนื่องจากการวิจัยนี้ผู้วิจัยต้องการศึกษาผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนในการฟังประโยคได้อย่างแม่นยำถูกต้องโดยนำความรู้เรื่องสัทสัมพันธ์มาประยุกต์ใช้ในการฟัง จึงไม่ใช่ข้อทดสอบแบบปรนัยที่มีตัวเลือกตอบ จุดมุ่งหมายในการวัดเน้นความสามารถในการฟังข้อความสนทนาระดับประโยค ผู้วิจัยออกแบบทดสอบการฟังโดยการคัดบทสนทนาสั้นๆจากภาพยนตร์และให้ผู้ถูกทดสอบเดิมประโยคที่ได้ฟังในบริบทที่ดูจากภาพยนตร์ แบบทดสอบมี 25 ข้อประกอบด้วยคำศัพท์

พื้นฐานทั่วไปที่ใช้ในการสนทนา ไม่มีคำศัพท์เฉพาะด้านที่ยากเกินระดับของผู้เรียน เกณฑ์ในการให้คะแนน คือถ้าผู้ทำแบบทดสอบจับคำหลังจากที่ฟังเดิมในแต่ละข้อถูกต้องเกินกึ่งหนึ่งจะได้

1 คะแนน ในทางตรงกันข้ามหากเดิมคำไม่ถูกต้องหรือในแต่ละข้อมีจำนวนคำที่เดิมถูกต้องไม่ถึงครึ่ง ย่อมแสดงว่าผู้เรียนไม่สามารถเดาหรือเข้าใจความหมายของข้อความที่ได้ฟังนั้นจะไม่ได้คะแนนหรือได้รับ 0 คะแนน

2.1.1 ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (content validity) ของแบบทดสอบ กำหนดให้

ผู้เชี่ยวชาญ 3 คน พิจารณาความเหมาะสมของประโยคที่นำมาทดสอบการฟังโดยใช้สูตร

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์ของเนื้อหาที่วัด

$\sum R$ แทน คะแนนรวมความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

2.2 แบบทดสอบวัดความรู้ลักษณะสัทสัมพันธ์ (ภาคผนวก ก)

เนื่องจากมีข้อจำกัดในเรื่องของระยะเวลาที่ใช้ในการอบรม ดังนั้นในแบบทดสอบ จึงวัดเพียงความเข้าใจเบื้องต้นเรื่องสัทสัมพันธ์ที่สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการฟังภาษาอังกฤษ

2.2.1 ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (content validity) ของแบบทดสอบ โดยให้ผู้เชี่ยวชาญ

3 คน พิจารณาความเหมาะสมของประโยคที่นำมาทดสอบการฟังโดยใช้สูตร

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์ของเนื้อหาที่วัด

$\sum R$ แทน คะแนนรวมความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

2.3 แบบประเมินความพึงพอใจของผู้เรียน (ภาคผนวก ง)

2.3.1 ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (content validity) ของแบบทดสอบ โดยให้

ผู้เชี่ยวชาญ 3 คน พิจารณาความเหมาะสมของข้อคำถามโดยใช้สูตร

$$IOC = \sum \frac{R}{N}$$

IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามของแบบประเมินกับจุดประสงค์ที่วัด

$\sum R$ แทน คะแนนรวมความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

ผลที่ได้จากการประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนเกี่ยวกับการสอนเรื่องสัทสัมพันธ์ของภาษาพูดจากภาพยนตร์ สามารถนำมาใช้ประกอบการอภิปรายผลของการวิจัยในบทต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ขั้นตอนดำเนินการทดลองและเก็บข้อมูลมีดังต่อไปนี้คือ

1. ทดสอบการฟังก่อนเรียน (Pre-test)

2. สอนสัทสัมพันธ์จากภาพยนตร์และเก็บข้อมูลด้วยการบันทึกผลการเรียน รวมถึงพฤติกรรมของผู้เรียนตลอดโครงการ

3. ทดสอบความรู้ความเข้าใจของผู้เรียนเกี่ยวกับสัทสัมพันธ์เมื่อสิ้นสุดโครงการในสัปดาห์สุดท้าย

4. ทดสอบการฟังหลังเรียน (Post-test)

5. ใช้แบบสอบถามประเมินทัศนคติของผู้เรียนเมื่อโครงการสิ้นสุด

การวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาค่าเฉลี่ย (mean) สำหรับคะแนนผลสัมฤทธิ์ด้านการฟังก่อนและหลังเรียน, คะแนนการทดสอบระหว่างเรียนสัทสัมพันธ์, คะแนนจากการวัดความรู้เรื่องสัทสัมพันธ์ และคะแนนการประเมินความพึงพอใจของผู้เรียน โดยใช้สูตร

$$X = \frac{\sum X}{N}$$

X แทน คะแนนเฉลี่ย

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N แทน จำนวนนักเรียนหรือกลุ่มตัวอย่าง

2. หาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) สำหรับ คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการฟังทั้งก่อนเรียนและหลังเรียน, คะแนนการทดสอบเรื่องสัทสัมพันธ์, และคะแนนจากการประเมินความพึงพอใจ โดยใช้สูตร

$$S.D. = \sqrt{\frac{N\sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

S.D.	แทน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
$\sum X^2$	แทน ผลรวมของคะแนนดิบของผู้เรียน
$(\sum X)^2$	แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง

N แทน จำนวนนักเรียน

3. หาค่าร้อยละ (Percent) ความก้าวหน้าสำหรับคะแนนเฉลี่ยของผู้เรียนก่อนและหลังเรียน เรื่องสัทสัมพันธ์ และคะแนนการทดสอบเรื่องสัทสัมพันธ์ โดยใช้สูตร

$$\text{ร้อยละความก้าวหน้า} = \frac{X_2 - X_1}{\text{จำนวนเดิม}} \times 100$$

X_1 แทน คะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน

X_2 แทน คะแนนเฉลี่ยหลังเรียน

4. หาค่าสถิติ t-test สำหรับการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน-หลังเรียน

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{N\sum D^2 - (\sum D)^2}{N-1}}}$$

t แทน การตรวจสอบความแตกต่างของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน

D แทน ความแตกต่างของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนของผู้เรียนแต่ละคน

$\sum D$ แทน ผลรวมของความแตกต่างของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนของผู้เรียนแต่ละคนยกกำลังสอง

D^2 แทน ความแตกต่างของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนของผู้เรียนแต่ละคนยกกำลังสอง

$(\sum D)^2$ แทน ผลรวมของความแตกต่างของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนของผู้เรียนทุกคนยกกำลังสอง

$N\sum D^2$ แทน จำนวนผู้เรียนคูณ ผลรวมของความแตกต่างของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนของผู้เรียนทุกคนยกกำลังสอง

N-1

แทน จำนวนนักเรียนลบด้วย 1

5.หาค่าสหสัมพันธ์ (Correlation) สำหรับศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลการเรียนรู้เรื่อง สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ในการฟังภาษาอังกฤษของผู้เรียน วิเคราะห์โดยใช้สหสัมพันธ์ (Pearson's Correlation Coefficient) เพื่อดูทิศทางของความสัมพันธ์ โดยมีขั้นตอนการคำนวณดังนี้คือ

5.1 สมมติฐานทางสถิติ

$H_0 : \rho = 0$ (ตัวแปรสองตัวไม่มีความสัมพันธ์กัน)

$H_1 : \rho \neq 0$ (ตัวแปรสองตัวมีความสัมพันธ์กัน)

5.2 กำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติ (α) = .01

5.3 คำนวณค่า r

$$r = \frac{n \sum XY - \sum X \sum Y}{\sqrt{[n \sum X^2 - (\sum X)^2][n \sum Y^2 - (\sum Y)^2]}}$$

5.4 ทดสอบนัยสำคัญทางสถิติ โดยคำนวณค่า t

$$t = r \sqrt{\frac{n-2}{1-r^2}}$$

และนำค่า t ที่คำนวณได้เทียบกับค่า t วิกฤตจากตาราง

เกณฑ์การแปลความหมายคะแนน

1. ร้อยละความก้าวหน้าที่น่าพอใจ คืออย่างน้อยร้อยละ 50 ของคะแนนเต็ม
2. เกณฑ์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ คะแนนการทดสอบการฟัง 25 คะแนน

ระดับคุณภาพ	ช่วงคะแนน
ดีมาก	21-25
ดี	17-20
พอใช้	13-16
ปรับปรุง	0-12

3. เกณฑ์การเปรียบเทียบความพึงพอใจ

ระดับคุณภาพ	ช่วงคะแนน
มากที่สุด	4.50 – 5.00
มาก	3.50 – 4.49
ปานกลาง	2.50 - 3.49
น้อย	1.50 – 2.49
น้อยที่สุด	0.01 – 1.49

สำหรับผลของการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยนี้จะได้นำเสนอในบทต่อไป

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการศึกษาวิจัยการสอนลักษณะสหสัมพันธ์ของภาษาพูดภาษาอังกฤษจากภาพยนตร์เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ด้านการฟังของผู้เรียน ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลจะถูกนำเสนอตามลำดับของวัตถุประสงค์ของการวิจัย หลังจากสรุปข้อมูลทั่วไปเพื่อให้เห็นภาพโดยรวมของกลุ่มตัวอย่างดังต่อไปนี้คือ

ข้อมูลทั่วไป

สรุปข้อมูลพื้นฐานที่ได้จากแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่างที่เข้ารับการอบรมลักษณะสหสัมพันธ์ของภาษาพูดภาษาอังกฤษจากภาพยนตร์เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ด้านการฟัง มีดังต่อไปนี้คือ

กลุ่มตัวอย่าง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
-นักศึกษาจากคณะศิลปศาสตร์	16	47.06
-นักศึกษาจากคณะบริหารธุรกิจ	6	17.65
-นักศึกษาจากคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	8	23.53
-นักศึกษาจากคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	4	11.76

สภาพการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่าง

การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
-เรียนรายวิชาภาษาอังกฤษ 2	34	100
-เรียนภาษาอังกฤษเพิ่มเติมจากสถาบันต่างๆ เช่น AUA หรือที่อื่นๆ	0	0
-เรียนภาษาอังกฤษเพิ่มเติมด้วยตนเองนอกชั้นเรียน	5	14.7

ความถนัดด้านทักษะภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่าง

ความถนัด/ทักษะ	การฟัง (ร้อยละ)	การพูด (ร้อยละ)	การอ่าน (ร้อยละ)	การเขียน (ร้อยละ)
ถนัดมากที่สุด	8.8	2.9	49.3	5.9
ถนัดมาก	17.6	23.5	8.7	23.5
ถนัดน้อย	26.5	14.5	11.6	14.7
ถนัดน้อยที่สุด	17.6	29	2.9	26.5

ผลการหาประสิทธิภาพของบทเรียนพร้อมแบบฝึกเรื่องสัตว์สัมพันธ์

ในการหาประสิทธิภาพของบทเรียนพร้อมแบบฝึกเรื่องสัตว์สัมพันธ์เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ด้านการฟัง ผู้วิจัยได้กำหนดสมมติฐานในการวิจัยว่าบทเรียนมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด 80/80 จากคะแนนการทดสอบท้ายบทระหว่างเรียน 70 คะแนน และคะแนนทดสอบการฟัง 25 คะแนน หลังสิ้นสุดโครงการอบรม

ตาราง 4-1 ผลคะแนนเพื่อหาประสิทธิภาพของบทเรียนเรื่องสัตว์สัมพันธ์

ลำดับ	คะแนน ระหว่างเรียน	คะแนน ร้อยละ	ลำดับ	คะแนน หลังเรียน	คะแนน ร้อยละ
1	50	71.43	1	14	56
2	41	58.57	2	15	60
3	55	78.57	3	19	76
4	45	64.29	4	13	52
5	50	71.43	5	19	76
6	45	64.29	6	22	88
7	53	75.71	7	13	52
8	54	77.14	8	18	72
9	53	75.71	9	22	88

10	50	71.43	10	16	64
11	41	58.57	11	13	52
12	57	81.43	12	16	64
13	55	78.57	13	17	68
14	50	71.43	14	20	80
15	49	70	15	17	68
16	56	80	16	20	80
17	59	84.29	17	21	84
18	57	81.43	18	18	72
19	44	62.86	19	16	64
20	46	65.71	20	19	76
21	55	78.57	21	20	80
22	59	84.29	22	17	68
23	57	81.43	23	18	72
24	51	72.86	24	18	72
25	57	81.43	25	17	68
26	46	65.71	26	17	68
27	53	75.71	27	16	64
28	56	80	28	17	68
29	52	74.29	29	14	56
30	48	68.57	30	13	52
31	53	75.71	31	20	80
32	54	77.14	32	20	80
33	44	62.86	33	16	64
34	42	60	34	20	80
	$\bar{X} = 51.09$	E1= 72.98		$\bar{X} = 17.67$	E2= 70.68

ตาราง 4-2 สรุปผลการหาประสิทธิภาพของบทเรียนเรื่องสัทสัมพันธ์เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์
ด้านการฟัง

การทดสอบ	N	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D
ทดสอบย่อยระหว่างเรียน	34	70	51.09	5.29
คะแนนทดสอบหลังเรียน	34	25	17.67	3.17
ค่า $E_1 / E_2 = 72.99/70.68$				

ผลของการวิเคราะห์พบว่าประสิทธิภาพของบทเรียน มีค่าเท่ากับ 72.99/ 70.68 ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80 / 80

ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการฟังของผู้เรียนก่อนและหลังเรียนเรื่องสัทสัมพันธ์

ตาราง 4-3 คะแนนการทดสอบการฟังก่อนเรียนและหลังเรียนเรื่องสัทสัมพันธ์

ลำดับ	คะแนนการ ทดสอบ ก่อนเรียน	คะแนน ร้อยละ	ลำดับ	คะแนนการ ทดสอบ หลังเรียน	คะแนน ร้อยละ
1	6	24	1	14	56
2	11	44	2	15	60
3	13	52	3	19	76
4	6	24	4	13	52

5	10	40	5	19	76
6	16	64	6	22	88
7	8	32	7	13	52
8	15	60	8	18	72
9	10	40	9	22	88
10	4	16	10	16	64
11	9	36	11	13	52
12	11	44	12	16	64
13	10	40	13	17	68
14	11	44	14	20	80
15	12	48	15	17	68
16	15	60	16	20	80
17	12	48	17	21	84
18	13	52	18	18	72
19	10	40	19	16	64
20	10	40	20	19	76
21	15	60	21	20	80
22	13	52	22	17	68
23	13	52	23	18	72
24	10	40	24	18	72
25	13	52	25	17	68
26	10	40	26	17	68
27	10	40	27	16	64
28	12	48	28	17	68
29	8	32	29	14	56
30	6	24	30	13	52
31	17	68	31	20	80
32	14	56	32	20	80
33	11	44	33	16	56

34	14	56	34	20	80
	$\bar{X} = 11.12$	$\bar{X} = 44.47$		$\bar{X} = 17.68$	$\bar{X} = 69.29$

ตาราง 4-4 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการฟังของผู้เรียนก่อนและหลังเรียน
เรื่องสัทสัมพันธ์

การทดสอบ	N	$\bar{X}$	S.D	t	p- value
ก่อนเรียน	34	11.12	3.03	14.412	< 0.001**
หลังเรียน	34	17.68	3.17		

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0 .01

จากการวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ด้านการฟังของผู้เรียนก่อนและหลังเรียนพบว่า คะแนนวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 11.12 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.03 คะแนนวัดผลสัมฤทธิ์ทางการฟังหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 17.68 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3.17 และจากการทดสอบสถิติ t – test พบว่าค่า t = 14.412 และ เมื่อนำมาเทียบกับค่า t จากตารางที่ระดับนัยสำคัญ พบว่าคะแนนวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการฟังของผู้เรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนเรื่องสัทสัมพันธ์ อย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .01

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนทดสอบความรู้เรื่องสัทสัมพันธ์กับ

คะแนนทดสอบการฟังหลังเรียน

คะแนนทดสอบความรู้เรื่องสัทสัมพันธ์ 20 คะแนน กับคะแนนทดสอบการฟัง 25 คะแนน หลังสิ้นสุดโครงการอบรมถูกนำมาวิเคราะห์หาค่าสหสัมพันธ์

ตาราง 4-5 ผลคะแนนการทดสอบความรู้เรื่องสัทสัมพันธ์เปรียบเทียบกับผลคะแนนการทดสอบ
การฟังหลังเรียน

ลำดับ	คะแนน ทดสอบ สัปดาห์ที่	คะแนน ร้อยละ	ลำดับ	คะแนน ทดสอบการ ฟังหลังเรียน	คะแนน ร้อยละ
1	19	95	1	14	56
2	19	95	2	15	60
3	18	90	3	19	76
4	19	95	4	13	53
5	19	95	5	19	76
6	18	90	6	22	88
7	19	95	7	13	52
8	17	85	8	18	72
9	18	90	9	22	88
10	17	85	10	16	64
11	18	90	11	13	52
12	19	95	12	16	64
13	19	95	13	17	68
14	19	95	14	20	80
15	18	90	15	17	68
16	19	95	16	20	80
17	18	90	17	21	84
18	19	95	18	18	72
19	15	75	19	16	64
20	19	95	20	19	76
21	18	90	21	20	80
22	15	75	22	17	68
23	16	80	23	18	72
24	19	95	24	18	72
25	17	85	25	17	68
26	18	90	26	17	68

27	18	90	27	16	64
28	15	75	28	17	68
29	15	75	29	14	56
30	16	80	30	13	52
31	16	80	31	20	80
32	15	75	32	20	80
33	18	90	33	16	64
34	20	100	34	20	80
	$\bar{X} = 17.71$	$\bar{X} = 88.53$		$\bar{X} = 17.67$	$\bar{X} = 69.29$

ผลการวิเคราะห์พบว่าคะแนนทดสอบความรู้เรื่องสัทสัมพันธ์กับคะแนนทดสอบการฟัง
หลังเรียน ไม่มีความสัมพันธ์กันทางสถิติ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ดังผลสรุปตามตารางข้างล่าง

ตาราง 4-6 ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนทดสอบความรู้เรื่องสัทสัมพันธ์กับคะแนนทดสอบการ
ฟังหลังเรียน

การทดสอบ	N	$\bar{X}$	S.D	rho	p- value
คะแนนทดสอบความรู้เรื่อง สัทสัมพันธ์	34	17.71	1.49	-0.04	0.822
คะแนนทดสอบการฟังหลังเรียน	34	17.67	3.17		

ผลการประเมินทัศนคติผู้เรียน

ผลการวิเคราะห์ทัศนคติผู้เรียนที่ได้จากแบบสอบถามในส่วนที่เป็นการแสดงความคิดเห็น
ตามประเด็นคำถามจำนวน 10 ข้อ เกี่ยวกับการสอนลักษณะสัทสัมพันธ์ของภาษาพูดภาษาอังกฤษ
จากภาพยนตร์ สามารถสรุปได้ตามตารางข้างล่าง

ตาราง 4-7 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนรู้เรื่องสัทสัมพันธ์

ข้อ	ประเด็นคำถาม	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ไม่ระบุ	ค่ารวม	ค่า $\bar{X}$	ค่า S.D
1	ก่อนเข้าร่วมโครงการท่านมีความรู้เกี่ยวกับสัทสัมพันธ์เพียงใด	0	1	8	7	18	0	60	1.76	0.92
2	หลังเข้าร่วมโครงการท่านได้รับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสัทสัมพันธ์เพียงใด	1	15	16	2	0	0	117	3.44	0.66
3	เมื่อท่านได้เรียนสัทสัมพันธ์ท่านมั่นใจว่าปัญหาการฟังภาษาอังกฤษของท่านลดลง	5	12	16	0	1	0	122	3.59	0.86
4	ท่านคิดว่าความรู้เกี่ยวกับสัทสัมพันธ์สามารถนำไปใช้ในการพัฒนาการฟังด้วยตนเองได้	8	22	4	0	0	0	140	4.12	0.59
5	การใช้บทสนทนาจากภาพยนตร์ประกอบการสอนเรื่องสัทสัมพันธ์น่าสนใจ	17	14	3	0	0	0	150	4.42	0.66

6	ภาษาพูดใน ภาพยนตร์ช่วย ให้ท่านเข้าใจ หลักการ เกี่ยวกับสัตว์ สัมพันธ์ได้ดี	9	16	7	0	0	2	130	3.82	1.19
7	ระยะเวลาใน การอบรม (15 ชั่วโมง) มีความ เหมาะสม	8	10	14	2	0	0	126	3.71	0.91
8	โครงการอบรม นี้มีประโยชน์ต่อ ท่าน	18	13	3	0	0	0	151	4.44	0.66
9	ความรู้เกี่ยวกับ สัตว์สัมพันธ์ สามารถนำไป ประยุกต์ใช้ใน การออกเสียง และพูดภาษา อังกฤษนอก เหนือจากการฟัง	16	15	2	1	0	0	148	4.35	0.73
10	โครงการนี้ควร ได้รับการ สนับสนุนให้มี ต่อไป	25	7	2	0	0	0	159	4.68	0.59

สรุปค่าเฉลี่ยรวม (ประเด็นคำถาม 2-10) $\bar{X} = 4.06$ และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D = 0.76

ผู้เข้ารับการอบรมลักษณะสัตว์สัมพันธ์ภาษาพูดภาษาอังกฤษจากภาพยนตร์มีความพอใจในระดับ
มาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้เรียนมีความเห็นว่าโครงการการอบรมเรื่องสัตว์สัมพันธ์ควรได้รับการ
สนับสนุนให้มีต่อไปในระดับ “มากที่สุด” สำหรับผลที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูลนี้จะได้นำไป
อภิปรายในบทต่อไป

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

จากการวิจัยเรื่องการสอนลักษณะสัทสัมพันธ์ของภาษาพุดภาษาอังกฤษจากภาพยนตร์เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ด้านการฟังของผู้เรียน หลังจากศึกษาผลการวิเคราะห์ข้อมูล สามารถสรุปผลของการวิจัยได้ดังต่อไปนี้คือ

1. บทเรียนพร้อมแบบฝึกลักษณะสัทสัมพันธ์มีประสิทธิภาพในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ด้านการฟัง 72.98 / 70.68 ต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80 / 80
2. ผู้เรียนที่ผ่านการเรียนลักษณะสัทสัมพันธ์ของภาษาพุดจากภาพยนตร์มีผลสัมฤทธิ์ด้านการฟังภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
3. คะแนนทดสอบความรู้เรื่องสัทสัมพันธ์กับคะแนนทดสอบการฟังหลังเรียนไม่มีความสัมพันธ์กันทางสถิติ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05
4. ผู้เรียนที่เรียนลักษณะสัทสัมพันธ์ของภาษาพุดภาษาอังกฤษจากภาพยนตร์ มีความพึงพอใจในระดับมาก

อภิปรายผล

ผลการวิจัยข้อที่ 1 บทเรียนพร้อมแบบฝึกลักษณะสัทสัมพันธ์มีประสิทธิภาพในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ด้านการฟัง 72.98 / 70.68 ต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80 / 80

จากการที่ประสิทธิภาพของบทเรียนพร้อมแบบฝึกลักษณะสัทสัมพันธ์มีค่า $E1 / E2 = 72.98 / 70.68$ ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้อาจมีสาเหตุดังต่อไปนี้

1.1 ความรู้เดิมของผู้เรียน

ด้วยเหตุที่นักศึกษากลุ่มตัวอย่างในการวิจัยนี้ไม่เคยเรียนรู้ลักษณะสัทสัมพันธ์ของภาษาพุดภาษาอังกฤษมาก่อน เรื่องสัทสัมพันธ์ของภาษาพุดเป็นเนื้อหาทางด้านสัทวิทยาสำหรับผู้ศึกษาภาษาศาสตร์ ถึงแม้ว่าผู้วิจัยมีขั้นตอนในการสอนที่ชัดเจน แต่ด้วยเวลาที่ค่อนข้างจำกัดในการจัดทดลองสอนอาจทำให้ผู้เรียนมีเวลาในการทำความเข้าใจและการฝึกฝนแยกแยะลักษณะของสัทสัมพันธ์แต่ละชนิดไม่เพียงพอ ด้วยเหตุที่เราไม่สามารถแยกสัทสัมพันธ์ออกมาจากภาษาพุดได้

เพราะมันเกิดร่วมกับหน่วยเสียงหรือพยางค์เมื่อมีการเปล่งเสียงพูดโดยอัตโนมัติ เมื่อผู้เรียนยังไม่มีความรู้พื้นฐานที่ดีพอเกี่ยวกับหน่วยเสียงต่างๆ ในภาษาอังกฤษแล้วอาจมีผลกระทบต่อการจำแนกลักษณะสัทสัมพันธ์แต่ละชนิดซึ่งเป็นความรู้ความเข้าใจที่ซับซ้อนขึ้น

1.2 ลักษณะของแบบทดสอบ

เนื่องจากแบบทดสอบที่ใช้ในการวิจัยนี้ ไม่ใช่แบบทดสอบแบบปรนัย ผู้เรียนต้องเดิมคำตอบเองจากการฟัง ไม่มีตัวเลือกให้ผู้เรียนเดาคำตอบได้ ดังนั้นจึงมีผลทำให้คะแนนของผู้เรียนที่ได้จากแบบทดสอบไม่สูง แต่มีความน่าเชื่อถือเพราะแสดงศักยภาพที่แท้จริงของผู้เรียนในการฟังประโยคได้อย่างแม่นยำถูกต้องโดยนำความรู้เรื่องสัทสัมพันธ์มาประยุกต์ใช้ในการฟัง

1.3 ระยะเวลาในการเรียน

จากการจัดการสอนลักษณะสัทสัมพันธ์ในการวิจัยครั้งนี้ใช้ระยะเวลาเพียง 5 สัปดาห์และผู้เรียนเข้าร่วมโครงการพัฒนาการฟังด้วยความสมัครใจ ไม่มีคะแนนหรือมีผลต่อเกรดในวิชาใดๆ ทั้งสิ้น ดังนั้นอาจมีผลให้ผู้เรียนไม่ตั้งใจจริงจึงในการพัฒนาตนเอง หรือในการทำแบบทดสอบหากมีระยะเวลาในการเรียนและการฝึกฝน 1 ภาคเรียนเต็ม ผลสัมฤทธิ์ในด้านการฟังของผู้เรียนจะได้รับการพัฒนาอย่างเต็มที่กว่านี้

ผลการวิจัยข้อที่ 2 ผู้เรียนที่ผ่านการเรียนลักษณะสัทสัมพันธ์ของภาษาพูดจากภาพยนตร์มีผลสัมฤทธิ์ด้านการฟังภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

จากผลคะแนนทดสอบการฟังของกลุ่มตัวอย่างก่อนเรียน มีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 11.12$ จากคะแนนเต็ม 25 หรือคิดเป็นร้อยละ 44.47 ซึ่งอยู่ในขั้นต้องปรับปรุง แต่เมื่อผู้เรียนผ่านการเรียนรู้เรื่องสัทสัมพันธ์ คะแนนทดสอบการฟังหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 17.68$ หรือคิดเป็นร้อยละ 69.29 ซึ่งอยู่ในขั้นดี จะเห็นได้ว่าผู้เรียนมีพัฒนาการเป็นที่น่าพอใจ ทั้งนี้เป็นเพราะผู้เรียนมีหลักการในการฟังมากขึ้นกว่าเดิม สามารถจับคำที่สนทนาโดยเจ้าของภาษาได้ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิเคราะห์จากแบบสอบถาม ผู้เรียนมั่นใจว่าปัญหาการฟังภาษาอังกฤษของตนลดลง เมื่อได้เรียนรู้เกี่ยวกับสัทสัมพันธ์ในระดับ “มาก” นอกจากนี้ผู้เรียนเชื่อว่าความรู้เกี่ยวกับสัทสัมพันธ์สามารถนำไปใช้ในการพัฒนาการฟังด้วยตนเองได้ในระดับ “มาก” เช่นเดียวกัน

ผลการวิจัยข้อที่ 3 คะแนนทดสอบความรู้เรื่องสัทสัมพันธ์กับคะแนนทดสอบการฟังหลังเรียน ไม่มีความสัมพันธ์กันทางสถิติ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

จากสมมติฐานของการวิจัยที่ว่าผู้เรียนที่มีระดับความรู้เรื่องสัทสัมพันธ์ต่างกันย่อมมีผลสัมฤทธิ์ด้านการฟังต่างกันหมายถึงถ้าผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจเรื่องสัทสัมพันธ์มากกว่าจะได้คะแนนจากการทดสอบการฟังได้สูงกว่าผู้ที่มีความรู้ความเข้าใจเรื่องสัทสัมพันธ์น้อยกว่า แต่ผลการวิเคราะห์ทางสถิติพบว่า คะแนนทดสอบความรู้เรื่องสัทสัมพันธ์กับคะแนนทดสอบการฟังหลังเรียน ไม่มีความสัมพันธ์กันทางสถิติ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 อาจมีสาเหตุจาก คะแนนจากแบบทดสอบการวัดความรู้เกี่ยวกับสัทสัมพันธ์เป็นการวัดในระดับขั้นความรู้ (Knowledge) และความเข้าใจ (Comprehension) ซึ่งเป็นเพียงขั้นตอนเริ่มต้นในการเรียนรู้ของผู้เรียน แต่แบบทดสอบการฟังหลังเรียนเป็นการประยุกต์ (Application) หลักการที่ได้เรียนรู้มาใช้ในการฟัง ดังนั้นหากผู้เรียนได้รับการฝึกฝนการฟังภาษาอังกฤษไม่เพียงพอ อาจทำให้เกิดช่องว่างระหว่างขั้นความเข้าใจ (Comprehension) และขั้นการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ (Application) หรืออีกนัยหนึ่งคือ ระดับความยากง่ายของข้อสอบที่วัดความรู้เรื่องสัทสัมพันธ์ไม่สอดคล้องกับความยากง่ายของข้อสอบที่วัดการฟัง ทำให้ผลคะแนนคะแนนทดสอบความรู้เรื่องสัทสัมพันธ์กับคะแนนทดสอบการฟังหลังเรียน ไม่มีความสัมพันธ์กันทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ผลการวิจัยข้อที่ 4 ผู้เรียนที่เรียนลักษณะสัทสัมพันธ์ของภาษาพูดภาษาอังกฤษจากภาพยนตร์ มีความพึงพอใจในระดับมาก

จากผลการวิเคราะห์แบบสอบถาม ก่อนเข้าร่วมโครงการผู้เรียนมีความรู้เกี่ยวกับสัทสัมพันธ์อยู่ในระดับ $\bar{X} = 1.76$ หรือ “น้อย” แต่เมื่อเข้ารับการอบรมลักษณะสัทสัมพันธ์ภาษาพูดภาษาอังกฤษจากภาพยนตร์ผู้เรียนมีความพอใจในระดับมาก $\bar{X} = 4.06$ และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน $S.D = 0.76$ โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้เรียนมีความเห็นว่าโครงการการอบรมเรื่องสัทสัมพันธ์ควรได้รับการสนับสนุนให้มีต่อไปในระดับ “มากที่สุด” โดยมีการแสดงความคิดเห็นจากผู้เรียนเพิ่มเติมในตอนที่ 3 ของแบบสอบถามดังตัวอย่าง เช่น

“น่าจะมีการจัดโครงการนี้อีก เพราะมีประโยชน์ต่อการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ”

“ช่วยให้เข้าใจการฟังมากขึ้น มีประโยชน์มากๆค่ะ”

“อยากให้มีโครงการแบบนี้อีก สนุกมากค่ะ”

“อยากให้มีโครงการนี้อีก หรือไม่ก็เปิดสอนเป็นวิชาเลือก หรือวิชาหลักไปเลยจะได้รู้จักภาษามากขึ้น”

“โครงการดีๆ ที่น่ามีต่อไป”

“อยากให้มีต่อไปเรื่อย ๆ มีทุกอาทิตย์ ผมชอบเรียนครับ”

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาผลสรุปของการวิจัยเรื่องการสอนลักษณะสัทสัมพันธ์ของภาษาพูด ภาษาอังกฤษจากภาพยนตร์เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ด้านการฟังของผู้เรียน ผู้วิจัยขอเสนอแนวทางที่จะพัฒนางานวิจัย หรือนำผลของการวิจัยนี้ไปปรับใช้ดังต่อไปนี้

1. แบบทดสอบการฟัง แบบทดสอบระหว่างเรียน แบบทดสอบความรู้ลักษณะสัทสัมพันธ์ ควรมีการทดลองใช้หลายๆ ครั้ง เพื่อมีมาตรฐานในการวัดและประเมินผลมากขึ้น

2. นอกจากการใช้ภาพยนตร์สำหรับการสอนลักษณะสัทสัมพันธ์เพื่อพัฒนาการฟังแล้ว ยังสามารถนำไปปรับใช้ในการสอนเพื่อพัฒนาการออกเสียงภาษาอังกฤษให้ผู้เรียนเลียนแบบการออกเสียงเพื่อให้ใกล้เคียงเจ้าของภาษามากยิ่งขึ้น

3. ผู้สอนต้องมีหลักการในการเลือกภาพยนตร์ที่ใช้ประกอบการสอนสัทสัมพันธ์ เนื่องจากภาษาอังกฤษที่ใช้สื่อสารในโลกปัจจุบันมีสำเนียงหลากหลาย (varieties of accent) ควรเลือกภาพยนตร์ที่มีการใช้ภาษาที่เป็นสำเนียงมาตรฐาน (RP/ received pronunciation) สำหรับผู้เรียนที่เริ่มพัฒนาการฟัง

4. การจัดการความรู้ที่จะถ่ายทอดให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจ การหาเทคนิคกลวิธีถ่ายทอดหลักการทฤษฎีสัทสัมพันธ์ ที่อาจจะยากเกินไปในความรู้ลึกของผู้เรียนที่ไม่ถนัดกับการเรียนภาษา เป็นพื้นฐานอยู่แล้วจึงเป็นสิ่งท้าทาย ดังที่ได้กล่าวในตอนต้นแล้วว่า เราไม่สามารถแยกสัทสัมพันธ์ออกมาจากภาษาพูดได้ เพราะมันจะเกิดร่วมกับหน่วยเสียงหรือพยางค์เมื่อมีการเปล่งเสียงพูดโดยอัตโนมัติ ดังนั้นการหาตัวอย่างจำนวนมากๆ และหลากหลายจึงเป็นสิ่งที่สามารถช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจมากขึ้น

5. ผู้สอนต้องวางพื้นฐานความรู้เดิมเกี่ยวกับเสียงในภาษาอังกฤษ เพื่อให้ผู้เรียนมีความเข้าใจและพร้อมที่จะเรียนรู้เรื่องสัทสัมพันธ์ซึ่งเป็นสิ่งใหม่

6. ผู้สอนต้องเตรียมสภาพห้องเรียนและสิ่งอำนวยความสะดวกอื่นๆ ในการฉายภาพยนตร์ ประกอบการเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการฝึกใช้โสตทัศนูปกรณ์ต่างๆ เพื่อให้กระบวนการเรียนการสอนไม่สะดุดหรือติดขัด

7. ผลสรุปโดยภาพรวมจากการวิจัยนี้ การสอนลักษณะสัทสัมพันธ์ของภาษาพูดภาษาอังกฤษจากภาพยนตร์มีผลทำให้การฟังของผู้เรียนดีขึ้น และมีทัศนคติที่ดีในการเรียนภาษาอังกฤษสมควรได้รับการสนับสนุนให้เปิดเป็นรายวิชาให้นักศึกษาได้เลือกเรียนตามความสนใจ

บรรณานุกรม

- นันทนา รมเกียรติ. (2548). สัทศาสตร์. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- พิณทิพย์ ทวยเจริญ. (2543). ภาพรวมของการศึกษาภาษาและภาษาศาสตร์. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- อภิรักษ์ ธรรมทวีกุล. (2549). สัทศาสตร์. กรุงเทพฯ: พงษ์วินการพิมพ์.
- Abercrombie, D. (1965). *Studies in Phonetics and Linguistics*. London: Oxford University Press.
- Clark, J., Yallop, C. and Fletcher, J. (2007). *An Introduction to Phonetics and Phonology* (3rd ed). Victoria: Blackwell.
- Coskun, A. (2008). EFL Teachers' Attitudes Towards Reduced Forms Instruction. *Karen's Linguistics Issues*, (-).
- Hughes, R. (2009) *English through Films*. (Documents for English Teaching Workshop). Riverside: University of California Riverside Extension.
- Jie, C.Y., Yi, L.L. and Ching, I.C. (2009). Developing a Film-based Learning System with English Verbal Reduced Forms for Supporting English Listening Comprehension. *Edutainment*, (74-84)
- Kuiper, K. and Allen, W.C. (2004). *An Introduction to English Language*. New York: Palgrave Macmillan.
- Ladefoged, P. (2006). *A Course in Phonetics* (5th ed). Boston: Thomson Wadsworth.
- Mejia, E. and O'Connor, F. (1994). *Five Star Films*. Englewood Cliffs: Prentice-Hall.
- Odden, D. (2005). *Introducing Phonology*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Roach, P. (1992). *English Phonetics and Phonology*. Cambridge: Cambridge University Press.

ภาคผนวก

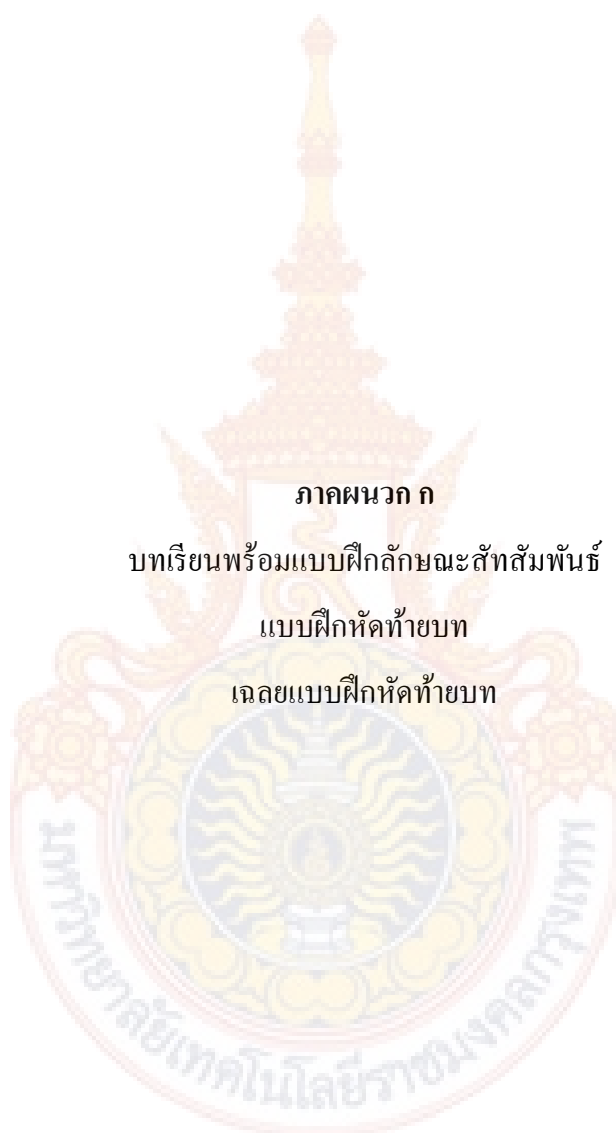

ภาคผนวก ก

บทเรียนพร้อมแบบฝึกทักษะสัปดาห์ที่

แบบฝึกหัดท้ายบท

เฉลยแบบฝึกหัดท้ายบท

บทเรียนที่ 1

หน่วยเสียงในภาษาอังกฤษ (Segmental units)

และสัทสัมพันธ์ (Suprasegmentals)

จุดประสงค์ของบทเรียน

1. ผู้เรียนจำแนกหน่วยเสียงของคำภาษาอังกฤษได้
2. ผู้เรียนบอกความสำคัญของการเรียนรู้เรื่องสัทสัมพันธ์ได้

ขอบเขตของเนื้อหา (ใช้เอกสารประกอบการอบรมและสื่อ Power Point)

1. หน่วยเสียงในภาษาอังกฤษ (Segmental units) ทบทวนความรู้เดิมของผู้เรียนเกี่ยวกับหน่วยเสียงพยัญชนะ (consonant phonemes) และหน่วยเสียงสระ (vowel phonemes) ในภาษาอังกฤษ รวมถึงการรวมหน่วยเสียงเพื่อเกิดเป็นพยางค์ และคำ
2. ลักษณะของภาษาพูด และบทบาทของสัทสัมพันธ์ (Suprasegmentals) ในภาษาพูด อธิบายและยกตัวอย่างประกอบ

กิจกรรม

แบ่งกลุ่มย่อยกลุ่มละ 5 คน ผลัดกันทีละคนจับบัตรคำและพูดสั้นๆเกี่ยวกับหัวข้อที่ระบุไว้ในบัตรคำ เช่น หน่วยเสียง, สัทสัมพันธ์, สระ, พยัญชนะ, พยางค์, คำ ฯลฯ สมาชิกกลุ่มสามารถพูดเสริมสิ่งที่ตนเองเข้าใจเกี่ยวกับหัวข้อที่กำลังอภิปราย

แบบทดสอบท้ายบทที่ 1

Name..... Class

Lesson One - Segmental units

Tick the word that you hear. (5 marks)

1. ☐ string	☐ spring
2. ☐ bat	☐ bad
3. ☐ well	☐ will
4. ☐ hit	☐ heat
5. ☐ tree	☐ three
6. ☐ share	☐ chair
7. ☐ fine	☐ vine
8. ☐ white	☐ write
9. ☐ open	☐ oven
10. ☐ gift	☐ give

Group the following words into the same syllable structure. (5 marks)

an	do	gun	it	know
malt	plan	sit	stop	test

11. C-V		
12. V-C		
13. C-V-C		
14. C-C-V-C		
15. C-V-C-C		

เฉลยแบบทดสอบท้ายบทที่ 1

Tick the word that you hear. (5 marks)

1. ☐ string	☒ spring
2. ☐ bat	☒ bad
3. ☒ well	☐ will
4. ☒ hit	☐ heat
5. ☐ tree	☒ three
6. ☐ share	☒ chair
7. ☐ fine	☒ vine
8. ☒ white	☐ write
9. ☐ open	☒ oven
10. ☐ gift	☒ give

Group the following words into the same syllable structure. (5 marks)

11. 11. C-V	do.....	know.....
12. 12. V-C	an.....	it.....
13. 13. C-V-C	sit.....	gun.....
14. 14. C-C-V-C	plan....	stop.....
15. 15. C-V-C-C	malt....	test.....

บทเรียนที่ 2

เสียงเน้นหนัก (Stress)

จุดประสงค์ของบทเรียน

1. ผู้เรียนระบุเสียงเน้นหนักของพยางค์เมื่อฟังคำภาษาอังกฤษได้
2. ผู้เรียนระบุเสียงเน้นหนักของคำในประโยคภาษาอังกฤษได้

ขอบเขตของเนื้อหา (ใช้เอกสารประกอบการอบรมและสื่อ Power Point)

1. เสียงเน้นหนักในคำ (syllable stress) อธิบายลักษณะเฉพาะของภาษาอังกฤษ คือ การลงเสียงหนักเสียงเบาซึ่งแตกต่างจากภาษาไทย การเน้นเสียงหนักในตำแหน่งของพยางค์ที่ต่างกันทำให้เกิดชนิดของคำต่างกัน
2. เสียงเน้นหนักในประโยค (word stress) อธิบายลักษณะเฉพาะของภาษาอังกฤษ การเน้นเสียงหนักในตำแหน่งของคำที่ต่างกันในประโยคทำให้ความหมายที่ต้องการสื่อสารต่างกัน

กิจกรรม

ให้ผู้เรียนฟังภาษาอังกฤษโดยการดูภาพยนตร์ (The Hours) ตอนสั้นๆ ตอนละ 1-2 นาที ดูซ้ำตอนละ 2-3 ครั้ง ให้ผู้เรียนจดเฉพาะคำที่ได้ยินอย่างชัดเจน จากนั้นศึกษาบทพูด (script) ของภาพยนตร์และดูภาพยนตร์ซ้ำ ศึกษาการเน้นเสียงหนักในคำและในประโยค

แบบทดสอบท้ายบทที่ 2

NameClass

Lesson Two – Syllable Stress and Word Stress

Listen and choose the stress pattern of the word you hear. (6 marks)

	0oo	o0o	oo0
1			
2			
3			
4			
5			
6			
7			
8			
9			
10			
11			
12			

Listen carefully and choose a proper response for each sentence. (4 marks)

11.....

a) They are glad to have **butter**.

12.....

b) They **love** it.

13.....

c) Someone think that they **do**.

14

d) **This boy** does.

เฉลยแบบทดสอบท้ายบทที่ 2

Listen and choose the stress pattern of the word you hear. (5 marks)

1. photograph
2. unimpressed
3. technidian
4. convenient
5. straightway
6. ceramic
7. unfulfilled
8. conference
9. volunteer
10. oxygen
11. comfortable
12. effective

Listen carefully and choose a proper response for each sentence. (4 marks)

1. c (They **don't** like cheese.)
2. a (They don't like **cheese**.)
3. d (**They** don't like cheese.)
4. b (They don't **like** cheese.)

จังหวะของภาษาพูด (Rhythm)

จุดประสงค์ของบทเรียน

1. ผู้เรียนบอกลักษณะของจังหวะภาษาพูดภาษาอังกฤษได้
2. ผู้เรียนระบุตำแหน่งการแบ่งจังหวะข้อความขณะฟังได้

ขอบเขตของเนื้อหา (ใช้เอกสารประกอบการอบรมและสื่อ Power Point)

1. ลักษณะของจังหวะ (Rhythm) และการแบ่งจังหวะ (Foot) ในภาษาพูด

กิจกรรม

ให้ผู้เรียนฟังภาษาอังกฤษโดยการดูภาพยนตร์ (The Proposal) ตอนสั้นๆ ตอนละ 1-2 นาที ดูซ้ำตอนละ 2-3 ครั้ง ให้ผู้เรียนสังเกตการแบ่งจังหวะของการพูดในสถานการณ์ต่างๆ จากนั้นศึกษาบทพูด(script) ของภาพยนตร์และดูภาพยนตร์ซ้ำ ศึกษาและสรุปลักษณะการแบ่งจังหวะที่พบในประโยค

Name Class

Lesson Three – Rhythm

Mark the rhythm for each of the following sentences.

1. Consult the doctor before using this product.
2. You are going to get good news this week.
3. I have to imagine him with a broken arm and shorter hair.
4. I want to get something for my friend.
5. I heard you came by the restaurant last night looking for me.
6. I just wanted you to know I've decided not to go to the wedding.
7. I do not care if you come to the party or not.
8. She has worked here about a year, maybe a year and a half.
9. We are going to drink a lot of wine, eat some great food, and enjoy the scenery.
10. Well, she does know a lot about culture in Europe.

เฉลยแบบทดสอบท้ายบทที่ 3

Mark the rhythm for each of the following sentences.

1. Consult the doctor before using this product.

2. You are going to get good news this week.

3. I have to imagine him with a broken arm and shorter hair.

4. I want to get something for my friend.

5. I heard you came by the restaurant last night looking for me.

6. I just wanted you to know I've decided not to go to the wedding.

7. I don't care if you come to the party or not.

8. She has worked here about a year, maybe a year and a half.

9. We are going to drink a lot of wine, eat some great food, and enjoy the scenery.

10. Well, she does know a lot about culture in Europe.

บทเรียนที่ 4

การกลมกลืนเสียง (Assimilation)

จุดประสงค์ของบทเรียน

1. ผู้เรียนบอกลักษณะของการกลมกลืนเสียงได้
2. ผู้เรียนระบุตำแหน่งการกลมกลืนเสียงในข้อความขณะฟังได้

ขอบเขตของเนื้อหา (ใช้เอกสารประกอบการอบรมและสื่อ Power Point)

1. ตำแหน่งของการเกิดเสียงต่างๆ ในภาษาอังกฤษ
2. ลักษณะของการกลมกลืนเสียงในภาษาพูด การเกิดการกลมกลืนเสียงจากอิทธิพลของฐานที่เกิดเสียง (assimilation of place) และ การกลมกลืนเสียงจากอิทธิพลของลักษณะการเกิดเสียง (assimilation of manner)

กิจกรรม

ให้ผู้เรียนฟังภาษาอังกฤษโดยการดูภาพยนตร์ (The Pursuit of Happiness) ตอนสั้นๆ ตอนละ 1-2 นาที ดูซ้ำตอนละ 2-3 ครั้ง ให้ผู้เรียนสังเกตการเกิดการกลมกลืนเสียงโดยเฉพาะคำที่ผู้เรียนไม่สามารถระบุได้แม้ฟังหลายครั้ง จากนั้นศึกษาบทพูด (script) ภาพยนตร์และดูภาพยนตร์ซ้ำ ศึกษาคำที่มีการกลมกลืนเสียงในประโยค

แบบทดสอบท้ายบทที่ 4

Name Class

Lesson Four – Assimilation

Listen to the following sentences and mark the position of assimilation in each sentence.

1.Call me on my cell if you go out.

2.I had a good time tonight, Charles.

3.How do you think I met her?

4.I am going to show you a good book.

5.If anything happened to you, I would never forgiven myself.

6.I think you know who I am.

7.Let that be a lesson to you!

8.Come on! What did you say?

9.I do not know what that means.

10.I have been told that before.

เฉลยแบบทดสอบท้ายบทที่ 4

Listen to the following sentences and mark the position of assimilation in each sentence.

1. Call me on my cell if you go out.

↓
/w/

2. I had a good time tonight, Charles.

↓
/t/

3. How do you think I met her?

↓
/t/

4. I am going to show you a good book.

↓
/w/

5. If anything happened to you, I would never forgiven myself.

↓
/v/

6. I think you know who I am.

↓
/t/ ☐

7. Let that be a lesson to you!

↓
/t/

8. Come on! What did you say?

↓
/d/ ☐

9. I do not know what that means.

↓
/t/

10. I have been told that before.

↓
/d/

บทเรียนที่ 5

การลดเสียง (Elision)

จุดประสงค์ของบทเรียน

1. ผู้เรียนบอกลักษณะของการลดเสียงได้
2. ผู้เรียนระบุตำแหน่งการลดเสียงในข้อความขณะฟังได้

ขอบเขตของเนื้อหา (ใช้เอกสารประกอบการอบรมและสื่อ Power Point)

1. ลักษณะของการลดเสียงในภาษาอังกฤษ

กิจกรรม

ให้ผู้เรียนฟังภาษาอังกฤษโดยการดูภาพยนตร์ (Dear John) ตอนสั้นๆ ตอนละ 1-2 นาที ดูซ้ำตอนละ 2-3 ครั้ง ให้ผู้เรียนสังเกตการเกิดการลดเสียงโดยเฉพาะคำที่ผู้เรียนไม่สามารถระบุได้แม้ฟังหลายครั้ง จากนั้นศึกษาบทพูด (script) ภาพยนตร์และดูภาพยนตร์ซ้ำ ศึกษาคำที่มีการลดเสียงในประโยค

แบบทดสอบท้ายบทที่ 5

Name Class

Lesson Five – Elision

Listen carefully then mark the elision in each sentence.

1.I am not going to feel good about this trip.

2.They do not want to talk about it.

3.Well, I have been doing some thinking.

4.He had to make a phone call.

5.Do you need something to drink?

6.Please tell me what you want.

7.I do not care where I sleep last night.

8.What are you doing here?

9.I would like you to have them.

10.What do you want to do?

เฉลยแบบทดสอบท้ายบทที่ 5

Listen carefully then mark the elision in each sentence.

1. I am not going to feel good about this trip.

2. They do not want to talk about it.

3. Well, I have been doing some thinking.

4. He had to make a phone call.

5. Do you need something to drink?

6. Please tell me what you want.

7. I do not care where I sleep last night.

8. What are you doing here?

9. I would like you to have them.

10. What do you want to do?

บทเรียนที่ 6

การเชื่อมโยงเสียง (Linking)

จุดประสงค์ของบทเรียน

1. ผู้เรียนบอกลักษณะของการเชื่อมโยงเสียงได้
2. ผู้เรียนระบุตำแหน่งการเชื่อมโยงเสียงในข้อความขณะฟังได้

ขอบเขตของเนื้อหา (ใช้เอกสารประกอบการอบรมและสื่อ Power Point)

1. ลักษณะของการเกิดการเชื่อมโยงเสียง

กิจกรรม

ให้ผู้เรียนฟังภาษาอังกฤษโดยการดูภาพยนตร์ (The English Patient) ตอนสั้นๆ ตอนละ 1-2 นาที ดูซ้ำตอนละ 2-3 ครั้ง ให้ผู้เรียนศึกษาบทพูด (script) ภาพยนตร์และดูภาพยนตร์ซ้ำ ศึกษาตำแหน่งที่เกิดการเชื่อมโยงเสียงในประโยค

แบบทดสอบท้ายบทที่ 6

Name Class

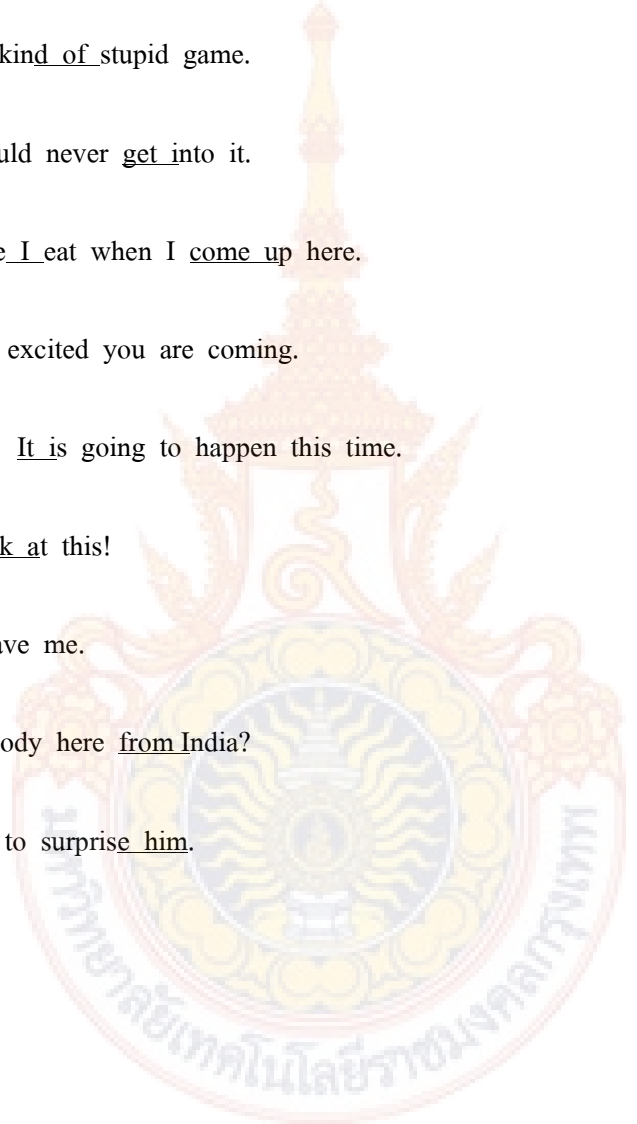
Lesson Six – Linking

Draw a line or lines to show linking in each sentence.

1. Jack picks up the receiver and puts it to his ear.
2. I think it is kind of stupid game.
3. I mean, I could never get into it.
4. This is where I eat when I come up here.
5. Wendy is so excited you are coming.
6. I can feel it. It is going to happen this time.
7. My God, look at this!
8. There you have me.
9. Is there anybody here from India?
10. I am going to surprise him.

เฉลยแบบทดสอบท้ายบทที่ 6

Draw a line or lines to show linking in each sentence.

1. Jack picks up the receiver and puts it to his ear.
 2. I think it is kind of stupid game.
 3. I mean, I could never get into it.
 4. This is where I eat when I come up here.
 5. Wendy is so excited you are coming.
 6. I can feel it. It is going to happen this time.
 7. My God, look at this!
 8. There you have me.
 9. Is there anybody here from India?
 10. I am going to surprise him.
-

บทเรียนที่ 7

ทำนองเสียง (Intonation) และ ระดับเสียง (Pitch)

จุดประสงค์ของบทเรียน

1. ผู้เรียนบอกลักษณะของทำนองเสียงได้
2. ผู้เรียนบอกความหมายของทำนองเสียงที่ผู้พูดต้องการสื่อในข้อความขณะฟังได้
3. ผู้เรียนบอกลักษณะของระดับเสียงได้
4. ผู้เรียนบอกความหมายของระดับเสียงที่ผู้พูดต้องการสื่อในข้อความขณะฟังได้

ขอบเขตของเนื้อหา (ใช้เอกสารประกอบการอบรมและสื่อ Power Point)

1. ลักษณะของทำนองเสียงและการสื่อความหมาย
2. ลักษณะของระดับเสียงและการสื่อความหมาย

กิจกรรม

ให้ผู้เรียนฟังภาษาอังกฤษโดยการดูภาพยนตร์ (Sideways) ตอนสั้นๆ ตอนละ 1-2 นาที ดูซ้ำตอนละ 2-3 ครั้ง ให้ผู้เรียนสังเกตการใช้ทำนองเสียงและระดับเสียงประกอบการสื่อความหมายในสถานการณ์ต่างๆ จากนั้นศึกษาบทพูด (script) ภาพยนตร์และดูภาพยนตร์ซ้ำ สรุปการใช้ทำนองเสียงและระดับเสียงที่สื่อสารถึงอารมณ์ของผู้พูด

แบบทดสอบท้ายบทที่ 7

Name Class

Lesson Seven – Intonation and Pitch

Listen to each of the following statements then tick (✓) in the box if it is *positive and polite* or *negative and sarcastic*.

	positive and polite 	negative and sarcastic
1		
2		
3		
4		
5		
6		
7		
8		
9		
10		

เฉลยแบบทดสอบท้ายบทที่ 7

Listen to each of the following statements then tick () in the box if it is *positive and polite* or *negative and sarcastic*.

	positive and polite 	negative and sarcastic
1		What are you drinking?
2		Jesus, what a day!
3		You don't have any money, do you?
4		That's terrible. What will you do?
5	Let's go playing basketball.	
6		You wanna play basketball again?
7	Your dress looks really beautiful.	
8		Your dress looks really beautiful.
9	Hey! You are going to the concert tonight?	
10		You're not going to that concert, are you?

ภาคผนวก ข

แบบทดสอบการฟัง

เฉลยแบบทดสอบการฟัง

Name Class

Listening Test

Listen to film extracts carefully then write what you hear in each blank. (50 marks)

(1)

A : I've got a headache.

B :

(2)

A :

B : Good

(3)

A :

B : Oh, thank you, Gerri.

(4)

A : Did Gerri tell you about me getting a car, Tom?

B : Yes.

A :

B : Exciting.

(5)

A :

B : I'm starving, Gerri, you know.

(6)

A :

B : Oh, thank you, Tom.

C : You are nice and slim.

B : Am I?

(7)

A : Sit yourself down, Mary.

B :

(8)

A : You are absolutely right, Mary.

.....

B : No, thank you.

(9)

A : Are you all right, Gerri?

B :

A : I'm happy.

B : Good

(10)

A :

B : Oh, thank you.

(11)

A : It was good to see you.

B : Thank you, Tom.

C :

B : Yes, you know.

(12)

A : Oh, thanks for saving me that breakfast, Gerri.

.....

B : You're very welcome.

(13)

A :

B : I'd love one, ta.

(14)

A : Cheers!

B : Cheers!

(15)

A :, Ken?

B : No, no I'm all right, ta.

(16)

A :

B : What happened?

A : It takes me three hours to get here.

(17)

A :

B : I'm all right.

(18)

A : Here she comes.

B :

A : Of course, you can.

(19)

A : When we are going to have drink, then?

B :

(20)

A :

B : Katie.

(21)

A :

B : I'm starving.

(22)

A : And I know you're a geologist, Tom.

B :

(23)

A : Thank you for the flowers, Katie.

B :

(24)

A : Who's Mary?

B :

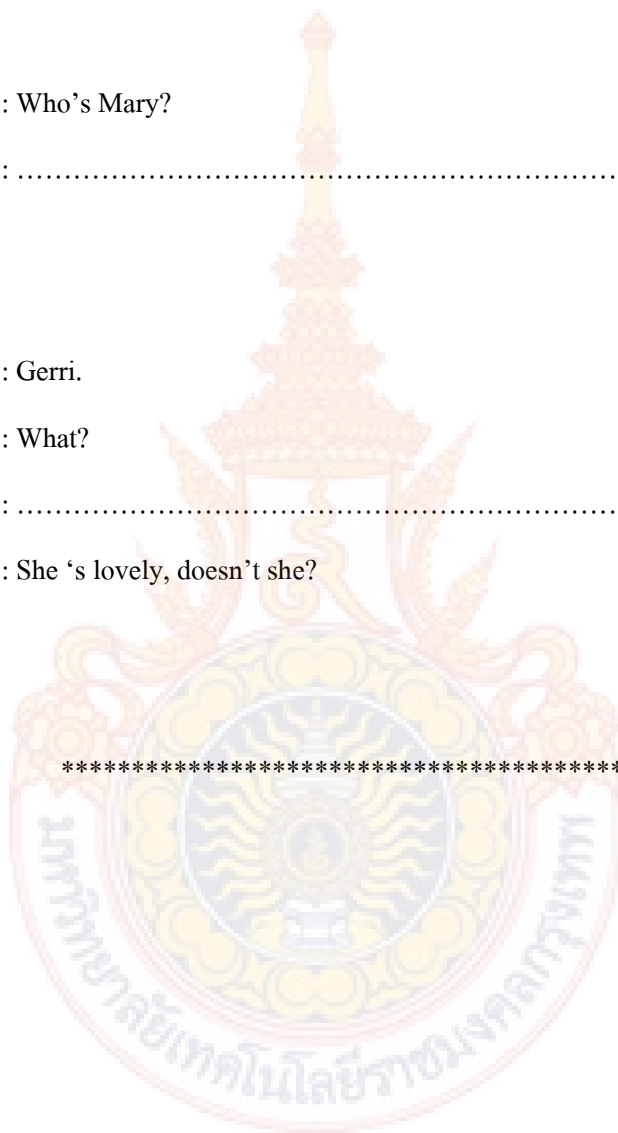
(25)

A : Gerri.

B : What?

A :

B : She 's lovely, doesn't she?

Script of Listening Test

Film script

“Another Year”

(1)

0.12.14 : I've got a headache.

: Have you seen a doctor?

(2)

0.16.39 : How was your day?

: Good

(3)

0.21.32 : You look lovely.

: Oh, thank you, Gerri.

(4)

0.22.00 : Did Gerri tell you about me getting a car, Tom?

: Yes.

: What do you think?

: Exciting.

(5)

0.22.10 : I hope you are hungry.

: I'm starving, Gerri, you know.

(6)

0.22.21 : You are looking well.

: Oh, thank you, Tom.

: You are nice and slim.

: Am I?

(7)

0.22.39 : Sit yourself down, Mary.
: Help yourself to another drink.

(8)

0.26.51 : You are absolutely right, Mary.
: And would you like some coffee?
: No, thank you.

(9)

0.27.28 : Are you all right, Gerri?
: Yes, Mary. I'm fine. How are you?
: I'm happy.
: Good

(10)

0.33.42 : I like your coat.
: Oh, thank you.

(11)

0.34.16 : It was good to see you.
: Thank you, Tom.
: Are you all right?
: Yes, you know.

(12)

0.34.31 : Oh, thanks for saving me that breakfast, Gerri.
: It was really delicious.
: You're very welcome.

(13)

0.38.18 : Would you like a beer?

: I'd love one, ta.

(14)

0.38.49 : It's great to see you both. Cheers!

: Cheers!

(15)

0.39.46 : Would you like some salad, Ken?

: No, no I'm alright, ta.

(16)

0.51.42 : Sorry, I'm so late.

: What happened?

: It takes me three hours to get here.

(17)

0.56.35 : How are you doing?

: I'm alright.

(18)

0.56.59 : Here she comes.

: Can I come in the middle?

: Of course, you can.

(19)

1.04.34 : When we are going to have drink, then?

: I don't know. I have to check my diary.

(20)

1.09.58 : What's your name again?

: Katie.

(21)

1.10.12 : Are you both hungry?

: I'm starving.

(22)

1.12.03 : And I know you're a geologist, Tom.

: What exactly do you do?

(23)

1.10.24 : Thank you for the flowers, Katie.

: Glad you like them.

(24)

1.13.24 : Who's Mary?

: She's a friend from work.

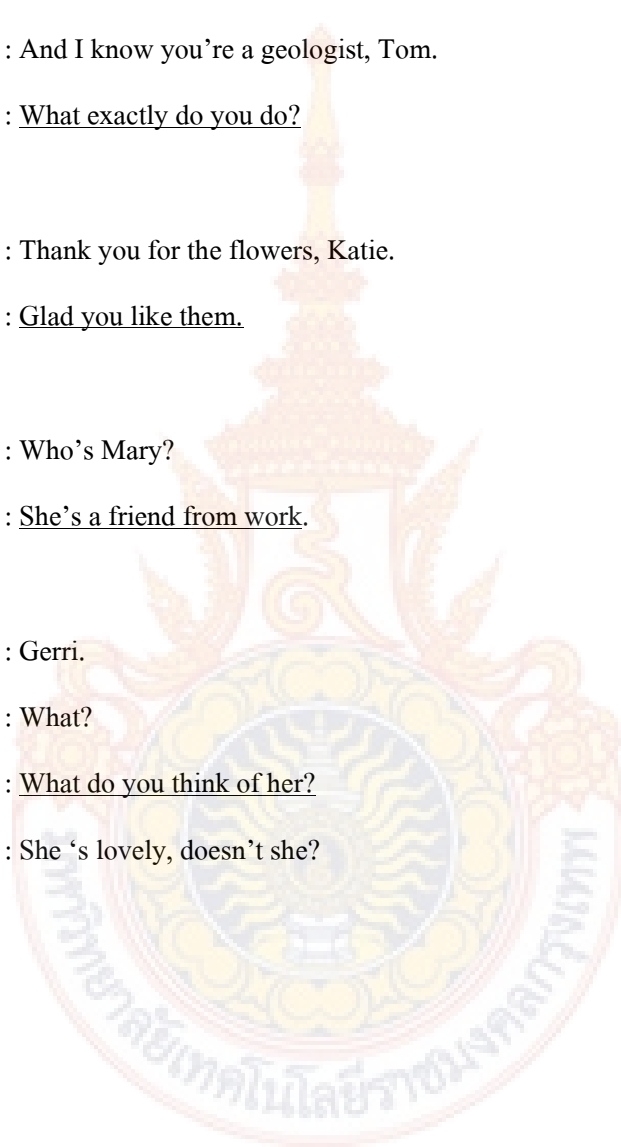
(25)

1.21.47 : Gerri.

: What?

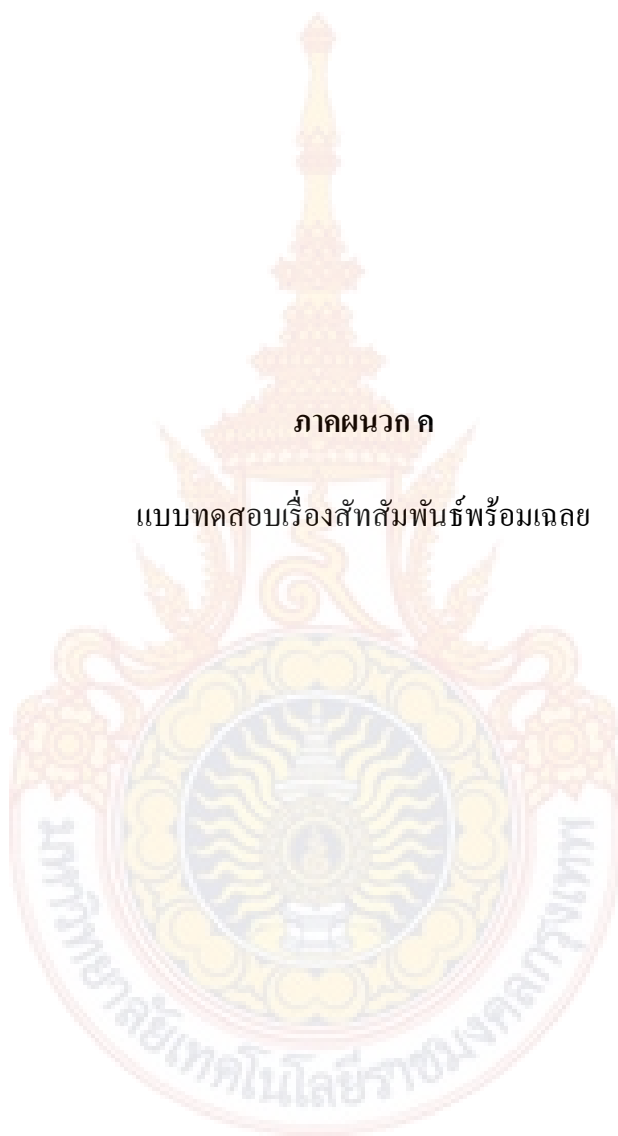
: What do you think of her?

: She 's lovely, doesn't she?

ภาคผนวก ค

แบบทดสอบเรื่องสัทสัมพันธพร้อมเฉลย

ชื่อ..... สาขา.....

แบบทดสอบความเข้าใจเรื่องสัทสัมพันธ์ (Suprasegmentals) และการฟังภาษาอังกฤษ

จงพิจารณาข้อความแต่ละข้อต่อไปนี้ โดยทำเครื่องหมายถูก (✓) หน้าข้อความที่ถูกต้อง และทำเครื่องหมายกากบาท (×) หน้าข้อความที่ท่านเห็นว่าไม่ถูกต้อง (20 คะแนน)

..... ✓.....1. คนอังกฤษออกเสียงคำว่า chocolate /tʃɒkəleɪt/ เพียงสองพยางค์เท่านั้น

..... ×.....2. เสียงพยางค์ที่เราได้ฟังทั่วไปจะประกอบด้วยเสียงพยัญชนะ (consonant) และเสียงสระ (vowel)

..... ✓...3. คำศัพท์ภาษาอังกฤษบางคำมีพยางค์เดียว ขณะที่บางคำมีหลายพยางค์

..... ×.....4. สำหรับผู้ที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศนั้นเวลาฟังการสนทนาต้องจับหน่วยเสียงทุกหน่วยเสียงของคำทุกคำให้ได้

..... ✓...5. โครงสร้างเสียงของคำ dogs คือ CVCC ส่วนคำ at คือ VC (C คือ เสียงพยัญชนะ และ V คือ เสียงสระ)

..... ✓.....6. ผู้เรียนที่มีความรู้ภาษาอังกฤษในระดับหน่วยเสียงหรือ segmental units จะเข้าใจการประสมหน่วยเสียงที่รวมกันเป็นพยางค์ และคำได้

..... ✓.....7. สัทสัมพันธ์ (suprasegmentals) คือหน่วยเสียงพิเศษ ที่มากำกับเหนือหน่วยเสียงปกติ ที่เป็นเสียงพยัญชนะ และเสียงสระ (segmental units) ในภาษาพูด

..... ✓...8. การพูดข้อความภาษาอังกฤษยาวๆ ในระดับประโยคจะมีสัทสัมพันธ์ (suprasegmentals) มาเกี่ยวข้องด้วยอย่างแน่นอน

..... ×.....9. ตัวอักษรภาษาอังกฤษ A – Z และตัวอักษร เช่น /p/, /t/, /k/ คือสิ่งเดียวกัน ทำหน้าที่เหมือนกันทุกประการ

..... ×.....10. สัทสัมพันธ์ (suprasegmentals) มีทั้งในภาษาพูด และ ภาษาเขียน

..... ×.....11. การพูดอย่างมีประสิทธิภาพของคนอังกฤษ คือ ออกเสียงคำแต่ละคำอย่างชัดเจนทุกคำในประโยค

..... ✓...12. คำที่ไม่สื่อความหมายสำคัญในประโยค มักไม่ได้รับการลงเสียงหนัก

..... ✓.....13.การกลมกลืนเสียง (assimilation) เกิดขึ้น เมื่อเจ้าของภาษาพูดเร็วๆ หรือในสถานการณ์ที่เป็นกันเอง

..... ×.....14.เสียงพยัญชนะไทย และ เสียงพยัญชนะภาษาอังกฤษ ไม่มีเสียงใดที่เหมือนกันเลย

..... ×.....15.เสียงสระ schwa เป็นเสียงสระที่คนอังกฤษ ออกเสียงเน้นหนักมากที่สุด

..... ✓.....16.การกลมกลืนเสียง, การลดเสียง และการเชื่อมโยงเสียง เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นอย่างเป็นธรรมชาติในการพูดของเจ้าของภาษา

.... ✓.....17.ทำนองเสียง (intonation) ช่วยให้ผู้ฟังรู้ลักษณะของประโยค และ อารมณ์ของผู้พูด

..... ×.....18.ถ้าผู้พูดมีทำนองเสียงสูงขึ้นตอนท้ายของข้อความ แสดงถึงความเบื่อหน่ายของผู้พูด

..... ✓.....19.Can you help him? เป็นตัวอย่างของ การลดเสียง และการเชื่อมโยงเสียง

..... ✓.....20. I went to visit the doctor. เป็นตัวอย่างของการแบ่งจังหวะ และ การลงเสียงหนักในการพูดของเจ้าของภาษา

ภาคผนวก ง

แบบประเมินทัศนคติ

แบบประเมินทัศนคติผู้เข้าร่วมโครงการ

“เรียนรู้ลีลาภาษาพูดจากภาพยนตร์”

(4 เมษายน – 2 พฤษภาคม 2555)

กรุณาแสดงความคิดเห็นของท่านตามความเป็นจริงเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาโครงการอบรมครั้งต่อไป ขอขอบคุณสำหรับความร่วมมือของท่าน

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

สถานภาพ ☐ นักศึกษา ปี

☐ อาจารย์ – เจ้าหน้าที่

ความรู้เกี่ยวกับภาษาอังกฤษ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ เรียนเป็นวิชาเอก

☐ เรียน 2-3 รายวิชาที่บังคับในหลักสูตร

☐ เรียนเพิ่มเติมพิเศษจากสถาบันอื่น เช่น AUA, เป็นต้น

☐ เรียนเพิ่มเติมด้วยตนเองนอกชั้นเรียน

ความถนัดทางทักษะภาษาอังกฤษ (ใส่ตัวเลขเรียงลำดับจาก 1 ถึง 4, 1 หมายถึง ถนัดที่สุด)

☐ การฟัง

☐ การพูด

☐ การอ่าน

☐ การเขียน

ท่านใช้เวลาในการเข้าร่วมโครงการอบรม

☐ ครบ 5 สัปดาห์

☐ 4 สัปดาห์

☐ 3 สัปดาห์

☐ 2 สัปดาห์

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนรู้เรื่องสัทสัมพันธ์ (suprasegmentals)

ข้อ	ประเด็นคำถาม	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1	ก่อนเข้าร่วมโครงการ ท่านมีความรู้เกี่ยวกับสัทสัมพันธ์เพียงใด					
2	หลังเข้าร่วมโครงการท่านได้รับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสัทสัมพันธ์เพียงใด					
3	เมื่อท่านได้เรียนสัทสัมพันธ์ ท่านมั่นใจว่าปัญหาการฟังภาษาอังกฤษของท่านจะลดลง					
4	ท่านคิดว่าความรู้เกี่ยวกับสัทสัมพันธ์สามารถนำไปใช้ในการพัฒนาการฟังด้วยตนเองได้					
5	การใช้บทสนทนาจากภาพยนตร์ประกอบการสอนเรื่องสัทสัมพันธ์มีความเหมาะสมและน่าสนใจ					
6	ภาษาพูดในภาพยนตร์ช่วยให้ท่านเข้าใจหลักการเกี่ยวกับสัทสัมพันธ์ได้ดี					
7	ระยะเวลาในการอบรม (15 ชั่วโมง) มีความเหมาะสม					
8	โครงการอบรมนี้มีประโยชน์ต่อท่าน					
9	ความรู้เกี่ยวกับสัทสัมพันธ์สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการออกเสียงและพูดภาษาอังกฤษนอกเหนือจากการฟัง					
10	โครงการนี้ควรได้รับการสนับสนุนให้มีต่อไป					

ตอนที่ 3 ข้อคิดเห็น หรือ ข้อเสนอแนะอื่นๆ เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงโครงการสำหรับครั้งต่อไป

.....

.....

.....

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล	ชพนิต แสงมงคล
สังกัด	สาขาวิชาภาษาตะวันตก ภาควิชาภาษาต่างประเทศ และอุตสาหกรรมบริการ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
วุฒิการศึกษา	ค.บ. เกียรตินิยมอันดับสอง (อังกฤษ-ฝรั่งเศส) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ศศ.ม. ภาษาศาสตร์ประยุกต์ (ภาษาอังกฤษเพื่อวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี Certificate in Intensive General and Business English University of South Australia Certificate in Methods and Techniques for Teachers of English as a Second and Foreign Language University of California, Riverside Extension
งานวิจัย	The Linguistic Assessment on English Performance for the Final Year Bachelor Students in Scientific and Engineering Fields at RMUTK (The 2 nd International Conference on Industrial Education, 24-25 January 2008)